

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület 107. Küldöttgyűlése (Tatabánya, 2017. május 27.)

Az OMBKE a 107. Küldöttgyűlését Tatabányán, a „Jó szerencsét Emlékév” keretében a Népház nagytermében tartotta 2017. május 27-én, 10 óra 30 perces kezdéssel, a választmány által meghirdetett, az OMBKE honlapján, a BKL lapokban és az írásos meghívóban közzétett napirenddel.

Az Elnökségben helyet foglaltak: *Schmidt Csaba*, Tatabánya megyei jogú város polgármestere, *Szakál Tamás*, a Magyar Bányászati Szövetség elnöke, a MOL Magyarország termelési igazgatója, *Zelei Gábor*, a Magyar Bányászati és Földtani Hivatal elnökhelyettese, *Rabi Ferenc*, a Bánya-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezeti Szövetségének elnöke, *dr. Szűcs Péter*, a Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Kar dékánja, *dr. Palotás Árpád Bence*, a Miskolci Egyetem Műszaki Anyagtudományi Karának dékánja, *dr. Réger Mihály*, az Óbudai Egyetem rekrora, valamint az OMBKE részéről *dr. Nagy Lajos* elnök, *Kőrösi Tamás* főtitkár, *Hevesi Imre* főtitkár-helyettes és *dr. Gagyi Pálffy András* ügyvezető igazgató. *Bencsik János*, a térség országgyűlési képviselője később csatlakozott a küldöttgyűléshez.

Dr. Nagy Lajos elnök megnyitotta a 107. Küldöttgyűlést, majd nemzeti Himnuszunk eléneklése után köszöntötte a résztvevőket: az egyesület tagságának küldötteit, ezen belül tiszteleti tagjainkat, az egyetemistákat, pártoló tagjainkat, a Miskolci és az Óbudai Egyetemek képviselőit, meghívott vendégeinket, a hatóságok képviselőit, a partner társadalmi szervezetek képviselőit. Külön is köszöntötte az elnökségben helyet foglaló vendégeket, köztük *Schmidt Csaba* polgármestert, mint házigazdát.

Dr. Nagy Lajos megállapította, hogy a Küldöttgyűlés határozatképes, mivel a szavazati joggal bíró küldöttek több mint a fele megjelent. Az elnök előterjesztésére a Küldöttgyűlés nyílt szavazással, egyhangúlag (ellenzavazat és tartózkodás nélkül) elfogadta

a tisztségviselőket: a Határozatszövegező Bizottság elnöke: *dr. Lengyel Károly*, tagjai: *dr. Izsó István*, *Bocz András*, *dr. Harcsik Béla*, *dr. Szabó Tibor*, *Sándor István*; a Mandátum és Szavazatszámoló Bizottság: *Izing Ferenc*, *Bariczáné Szabó Szilvia*, *Glevitzky István*; jegyzőkönyvvezető: *Csányi Judit*; jegyzőkönyv-hitelesítők: *dr. Korompay Péter*, *Boross Péter*.

A Küldöttgyűlés az írásban előre megküldött napirendet ugyancsak egyhangú szavazással fogadta el.

Napirend:

- Megnyitó, köszöntések
- A Választmány beszámolója, közhasznúsági jelentés
- Az Ellenőrző Bizottság jelentése
- Hozzászólások, indítványok
- Tiszteleti tagok választása
- Kítüntetések átadása
- Bársony László előadása
- Határozatok
- Zárszó

Dr. Nagy Lajos bejelentette, hogy a küldöttgyűlésen elhangzottakról az egyesület ügyrendjének előírása szerint hangfelvétel, továbbá fénykép- és videofelvételek készülnek, majd így folytatta: „Tisztelt Küldöttgyűlés! Hagyományainkhoz híven a bányászhimnusz harangjátékát hallgatva emlékezünk meg az előző küldöttgyűlés óta eltávozott tagtársainkról. A magyar bányász-kohász társadalom nagy családja az elmúlt évben ismét számos tagját veszítette el. Minden név, amely el fog hangzani, régi barátunkra, munkatársunkra, egyetemi társunkra emlékeztet. Kérem, hogy szomorú kötelezettségünknek eleget téve, állva hallgassuk meg a névsort, kívánva elhunyt tagjainknak, barátainknak utolsó Jó szerencsét! Emléküket őrizzük meg!”

Az elhunytak névsorát *dr. Gagyi Pálffy András* olvasta fel a harangjáték elhangzása közben, majd az egyetemisták megszólaltatták a klopacskát.

A Küldöttgyűlés elnöksége
(*dr. Palotás Árpád Bence*, *Hevesi Imre*, *dr. Gagyi Pálffy András*, *Kőrösi Tamás*, *dr. Nagy Lajos*, *Schmidt Csaba*, *dr. Réger Mihály*, *dr. Szűcs Péter*, *Szakál Tamás*, *Rabi Ferenc*)

Tiszteletadás az elhunytaknak

A 106. küldöttgyűlés óta elhunyt tagtársaink

Dr. Bakó Károly okl. kohómérnök tiszteleti tag
Balázs László okl. bányamérnök, okl. építőipari gépészmérnök
Becker Miklós okl. kohómérnök
Belicza Ádám okl. gépészmérnök
Benyőcs Ferenc okl. bányamérnök
Beregi Gábor bányagazdasági üzem mérnök
Dr. Biró József okl. bányamérnök
Búdi Miklós okl. bányamérnök
Cs. Nagy Béla okl. bányamérnök
Csicsay Albin okl. bányamérnök
Csömöz Ferenc okl. kohómérnök, tiszteleti tag
Fent István villamosipari technikus
Fiskál Lőrinc okl. bányamérnök
Forintos Péter Pál bányatechnikus
Götz Tibor okl. olajmérnök, tiszteleti tag
Hidvégi Ferenc bányatechnikus
Hontvári János gépésztechnikus
Horváth Csaba Géza okl. olajmérnök
Horváth István okl. olajmérnök
Katona Zsigmond okl. bányamérnök
Kiss Károly okl. geofizikus mérnök, okl. bányamérnök
Kosztolánczi Gyula okl. bányagazdasági mérnök
Dr. Kránicz Zoltán okl. bányamérnök
Kuhn Tibor okl. olajmérnök
Magyar János okl. vegyész mérnök

Makrai László okl. bányageológus mérnök
Markó Imre vasokleveles bányamérnök
Dr. Martos Ferencné dr. okl. gépészmérnök
Nemes Zoltán okl. bányamérnök
Dr. Németh Jenő tanár
Palásti Mihály kohásztechnikus
Pál Dénes Ede okl. bányamérnök
Pivarcsi László okl. kohómérnök
Placskó József okl. gázmérnök
Podhorányi László okl. bányamérnök
Román Árpád okl. geológus, bányamérnök
Schaffer Vince bányagazdasági üzem mérnök
Dr. Schultz György okl. gépészmérnök
Seláf Boldizsár okl. olajmérnök
Dr. Simon Kálmánné közgazdász
Sütő Zoltán okl. kohómérnök
Szabó József okl. bányamérnök
Szakony István okl. olajmérnök
Szekeres István okl. gépészmérnök
Dr. Sziklavári János okl. kohómérnök, tiszteleti tag
Dr. Szőke László okl. kohómérnök, tiszteleti tag
Tóth Attila földmérő mérnök
Tóth László vájár
Vázsonyi Ferenc okl. bányamérnök
Végyvári Károly okl. bányamérnök
Zsoldos József okl. kohómérnök

Ezután a köszöntések sorát **Schmidt Csaba**, Tatabánya polgármestere nyitotta meg. Kifejezte örömét, hogy a város a bányászat megkezdésének 120. és a várossá válásnak 70. évfordulója alkalmából a civil szervezetekkel együtt szervezett „Jó szerencsét Emlékév” keretében helyet adhatott egy rangos küldöttgyűlésnek. Kitért arra is, hogy számos más országos, sőt nemzetközi rendezvényt is tartottak, ill. tartanak még ez évben, mint pl. a központi bányásznapi vagy a bányavárosok találkozóját. Elmondta, hogy az Emlékévben megtartott valamennyi rendezvénnyel az a céljuk, hogy megőrizzék és élően továbbadják az ifjabb nemzedékeknek a bányász hagyományokat, a bányászat által létrehozott értékeket – amilyenek például az óváros középületei, köztük a jelen közgyűlés helyszínül szolgáló, közel 100 éve épített Népház is.

*Schmidt Csaba
köszöntőjét mondja*

Nagy Lajos megköszönve a köszöntő szavakat egy, az egyesület emblémájával ellátott emlékkorsót adott át a polgármesternek.

Palotás Árpád Bence köszöntőjében kapcsolódva a polgármester úrhoz az újabb nemzedékek, a fiatalok bevonásának fontosságát hangsúlyozta mind a

szakmai, mind az egyesületi életben. Kiemelte, hogy bár általában a műszaki pályák iránti érdeklődés sajnálatosan csökken, a Miskolci Egyetem Anyagtudományi Karára azonban a jelentkezések száma nőtt. Abban, hogy a fiatalok számára vonzó legyen a szakma és az egyesület, az egyetemi oktatók, az OMBKE Egyetemi Osztály tud a legtöbbet tenni. Ezért a Kar nevében a Kar legmagasabb kitüntetését itt kívánja átadni egy fiatal oktatónak, az Osztály alelnökének, *dr. Mende Tamásnak*, aki vezető szerepet játszik a szakmát bemutató, népszerűsítő „anyag tudományi road showban”. (*Mende Tamás átvette a kitüntetést.*)

Nagy Lajos köszönetét fejezte ki, hogy a kitüntetett munkássága a közgyűlés keretében került elismerésre, és gratulált a kitüntetettnek.

Rabi Ferenc köszöntőjében kiemelte, hogy szükség van a természeti erőforrások hasznosítására, szükség van arra, hogy ez átgondoltan, tudatosan menjen végbe, legyenek erre elhatározott programok. Kifejezte reményét, hogy ezekhez a programokhoz csatlakozva képes lesz a bányász közösség eredmények elérésére, és hogy a természeti erőforrások hasznosítása Magyarországon a jövőben is megtörténik. Az OMBKE és a szakszervezet közötti együttműködés további folytatását ajánlva így fejezte be: „Azt kívánom, hogy a hagyományokra építve tudjunk jövőképet teremteni és tudjunk minél többet köszönni egymásnak. Jó szerencsét.”

Nagy Lajos elnöki beszámolója: „Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Barátaim!

Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntöm mai Küldöttgyűlésünk résztvevőit és külön köszöntöm a házigazda város Tatabánya polgármesterét, vezetőit, lakóit és szívükben még ma is bányászait. Ünnepe Tatabánya számára ez az év. Egy nagyon jelentős eseménynek, a szénbányászat megindulásának 120 éves jubileumára emlékezik ebben az évben nagyszerű rendezvények sorozatával a város, ezzel is méltóképpen tisztelve a bányász ősök emlékének, akiknek munkája, kitartása, szorgalma és bányász szíve hozta létre ezt a várost, fejlesztette, építette. Sokan nézik ma – a bányászat megszűnését követően is – irigykedve a város töretlen fejlődését. Tatabánya a magyar szénbányászat meghatározó városa volt hosszú időn keresztül, és meghatározója volt sok innen kikerült vezetője az Egyesületünknek is. S ma is itt élnek, és az Egyesület Helyi Szervezetében aktívan dolgoznak azok a bányászathoz ezer szállal kötődő emberek, akik nem engedik százhusz év eszmei és tárgyi bányászati emlékeit a feledés homályába veszni. Szorgoskodásuk, kitartó tenni akarásuk eredménye, hogy Tatabánya megmaradt bányász városnak, a szó igazi és jó értelmében. Ezeknek a kollégáknak és a város vezetőinek kiváló együttműködésének köszönhető, hogy a városban sétálva az ember szinte lépten-nyomon szembe találja magát a bányászat emlékeivel. Innen is hadd köszöntsem, és fejezzem ki az Egyesület minden tagjának elismerését, tiszteletét Tatabánya szénbányászata, bányászai és a bányászat emlékét megőrző lakói előtt!

A szép és eredményes múlt után szólni kell a jelen helyzetünkről is. A bányászat és kohászat ereje, a magyar gazdaságban betöltött súlya mindig komoly és közvetlenül lemérhető hatással volt Egyesületünkre, az egyesületi munkára. Egy erős szakmai háttér megalapozza az Egyesület működtetéséhez szükséges anyagi biztonságot, meghatározza a taglétszám alakulását, az utánpótlást, a fiatalítást, de megalapozza az Egyesület társadalmi súlyát, elismertségét, elfogadottságát is. Egyesületünk akkor képes a megújulásra, működésének hosszú távú stabilizálására, hagyományaink védelmére, megőrzésére, ha van mögötte megfelelő erősségű ipari háttér. S úgy gondolom, ezen a téren paradigmaváltásra van szükségünk. Szembe kell nézni azokkal a tényekkel, hogy szakmáinkon belül súlypont-átrendeződések történtek, és ezek az élet hozta átrendeződéseknek a fejekben is meg kell hogy történjenek. A világ változik, és változik szakmáinkon belül is az egyes ágazatok súlya, szerepe, ami jó, és még jobb, ha ehhez alkalmazkodni tudunk.

Sokszor, sokan és sokat beszéltek már eddig is a magyar bányászat helyzetéről. A legtöbbször a szakma féltése, a hegemoniájának megőrzése befolyásolta a józan megítélést, és legtöbbször vágyainkat fogalmaztuk meg, és nem a reális helyzetünket. Fájó, de el kell fogadni azt a tényt, hogy a közel tízmilliárd tonna szénvagyonunk ellenére, rövid távon nincs lehe-

tőség mélyművelésű szénbányák nyitására, mert a magyar előfordulások geológiai körülményei, bányabiztonsági nehézségei a mai gazdasági környezetben nem teszik lehetővé, hogy gazdaságosan tudjunk a mélyművelésű szénbányákból kitermelt szénből versenyképes árú terméket, elsősorban áramot előállítani. Talán a más célú hasznosítás, esetleg a gazdasági környezet számunkra pozitív változása hozhatja meg az áttörést, amikor más megítélés alá esik a magyar szénvagyon. Örülünk kell a lignitbányászat és az ebből előállított villamos energia piaci versenyképességének, és féltő szemmel figyeljük, hogy a folyamatban lévő erőmű és bánya értékesítés semmilyen téren ne hozzon negatív változást az erőmű-bánya eddig megszokott életében. Abban csak reménykedni tudunk, hogy az új tulajdonos fogékonyabb lesz a selmeci örökségünkre, a bányászatért tett erőfeszítéseinkre, és akkor talán tényleges gazdasági súlyának megfelelően fogják Egyesületünket minden téren támogatni.

A külfejtéses szénbányászat mellett hasonlóan sikeres ágazata a bányászatnak a kő-, kavics-, homok- és agyagbányászat. Ennek az ágazatnak komoly súlya van, elsősorban az építőiparon belül. Nem fémekkel jellegető nyersanyagokból a jelenlegi ismereteink szerint közel 10 Mrd t vagyonnal rendelkezünk, és komoly, reménybeli területekkel. A látszólag magas ásványvagyon készletekről hallva könnyen mondjuk, hogy itt minden rendben van. Ez azonban megtévesztő; ebből az irdatlan mennyiségből ma kb. 1,5 Mrd t ami elérhető, hozzáférhető, kitermelhető. A bányászatot más ágazatok, hatóságok erősebb lobbitevékenysége által megalkotott és elfogadott törvények nehezítik. Csak a példa kedvéért említem meg a természetvédelmi korlátozás nagyságát: az MFGI kimutatása alapján a homoknál 32,8%-os, a kavicsnál 32,6%-os, az agyagnál 25%-os, míg a különböző köveknél 79,6%-os a kitermelhető vagyon csökkenése, ami rendkívül jelentős mértékű, és ezt tovább rontja az infrastruktúra, a közigazgatás, a vízbázis védelme, a kulturális örökség védelme, a mezőgazdasági területek jelentette további korlátozások. Talán nem is meglepő, de mindenképpen elgondolkoztató és Egyesületünknek is komoly szakmai feladatot adó tény, hogy a jelenlegi kitermelési ütem mellett 30-40

éven belül elfogynak a kitermelhető készletek. Ezen a téren azt hiszem, Egyesületünknek összefogva a bányászatban ténykedő egyéb érdekvédelmi szakmai szervezetekkel, el kell kezdeni egy nagyon komoly lobbitevékenységet, hogy ezek a törvényi szigorok enyhüljenek és az ágazat bányászai időben lehetőséget kapjanak a termelésre.

Természetesen nem lehet kihagyni a magyar kőolaj- és földgáztermelést, mely elindulásának 80. évfordulóját két héttel ezelőtt ünnepeltük Bükkszéken. Sokat adott a magyar gazdaságnak, a magyar társadalomnak a kőolaj- és földgáztermelés, amin túl ez az ágazat alapozta meg a magyar termálfürdő kultúrát, de elévülhetetlen érdemeket szerzett a geotermia meghonosodásában is. A kutató fúrások eredményei adták, és adják ma is az adatbázist a mélyben található viszonyokról. A magyar kőolaj- és földgáz kutatás ma is sikeres, elsősorban külföldön, és méltán öregbíti a magyar bányászat jó hírét kiváló szakemberein keresztül.

Számomra a bányászat fenti, elgondolkozató átrendeződése nyilvánvalóvá teszi, hogy az egyesületi munkában is nyitni kell a korábban félvállról kezelt, de mára sikeressé váló ágazatok irányába. Ők adhatják a szakmai túlélést, és ezen keresztül az Egyesület megújulását is.

De nézzük, mi a helyzet a kohász szakmában? Alapjaiban a kohászat is hasonló gondokkal, problémákkal küzd a politikai irányváltás óta, mint a bányász szakma. Itt is a korábbi húzó ágazatok súlya csökkent, és itt is új ágazatok váltak sikeressé.

A hazai ipar egyik legerősebb láncszeme lehet a Dunaferre. A kormány a közelmúltban fogadta el a nemzeti célgyártási ágazati cselekvési programot, ami elsősorban a hazai acélipar munkaerő-utánpótlásának, növekedési lehetőségeinek, finanszírozási helyzetének és nemzetközi versenyképességének javítására, fejlesztésére vonatkozó konkrét intézkedéseket tartalmaz. Kereslet-növekedés érzékelhető a minőségi termékek iránt. Az acélipart is mélyen érintette azonban az elmúlt időszak környezetvédelmi és CO₂ kvóta elosztási törvényeinek szigorodása. Jelentős eredményeket tud felmutatni ezen a területen is az iparág: az elmúlt harminc évben mintegy 50%-kal csökkent a fajlagos energiaigény, ami hatékonyabb és környezetkímélőbb gyártási folyamatokat jelent. Az acélipar legnagyobb volumenű felvevőpiacának számító építőipar szempontjából kiemelt a Paks II. beruházás EU-s engedélyezése. Fontos és kiemelt értékesítési lehetőség, a fejlődés motorja lehetne a gépjárműgyártás területe is, ehhez azonban új acélfajták kifejlesztésére lenne szükség. Szükség lenne az integrált- és az elektro-acélgártás mellett a speciális, ötvözött acélminőségek előállításához elengedhetetlen nemesacél gyártására is. Csak reménykedhetünk, hogy a kormány kinyilvánított szándéka egybeesik a Dunaferre vezetőségének elképzeléseivel, és a magyar acélipar ismét magára talál.

A hazai fémkohászat jól működő, sok tevékenység-

gi körrel bíró része iparunknak, bár primér, vagyis bányászott ércből történő fémelőállítás hazánkban nincs.

A nemfémek kohászatot 3 cég reprezentálja. A két mosonmagyaróvári üzem kádkő-, illetve korundtermelése közel 11 Mrd Ft-ot eredményezett, a foglalkoztatottak száma összesen 320 fő. Az Ajkán kb. 80 et/év mennyiségben gyártott különböző speciális timföldekből és hidrátokból származó árbevétel kb. 17 Mrd Ft, melyet 420 fő állít elő.

A fémhulladék-feldolgozásnak a szigorú hazai fém-törvény ellenére mintegy 700 szereplője van. Ebből a gépesített technológiákkal és kellő kohászati szakismerettel 25-30 cég rendelkezik. Éves árbevételük 85-90 Mrd Ft, a foglalkoztatottak száma kb. 3500 fő.

Minden vonatkozásban a legjelentősebb terület az alumínium félgyártmány termelés, melyet olyan világcégek képviselnek, mint az ARCONIC (volt ALCOA) és a SAPA. Másik két jelentős cég az INOTAL Zrt. és az Ottó Fuchs Kft.

Jelentős a színesfém ötvözetgyártás öntészeti célokra. Ezen belül kiemelkedő a 150 Et/év alumínium-ötvözet, melynek a gyártókapacitását öt cég adja, de a színesfémkohászatot sem szabad kifelejteni. Összefoglalva a fémkohászati ágazat 800 E t termelést, 510 Mrd Ft árbevételt produkál évente 8800 fő közvetlenül alkalmazott létszámmal.

A kohászaton belül egészen különleges helyzetben vannak az öntészek. Nem lehet azt mondani, hogy őket elkerülték a gazdasági hanyatlás, a piac beszűkülés, a pénzügyi instabilitás hatásai, de talán az öntészek tudtak leggyorsabban alkalmazkodni a megváltozott világhoz, a mászt igénylő piacgazdasághoz. Ma Magyarországon 130 öntőde működik, 9200 fős közvetlen foglalkoztatással és 13000 főt foglalkoztató beszállítói körrel. A technológiai fejlesztések, az innováció mára beérett. 2016-ban a magyar öntészet teljesítménye 206 E t öntvény volt a teljes vertikumban, ami 600 M EUR árbevételt hozott az ágazatnak. A cink-alumínium öntvények 80-90%-a, a rézöntvények 50%-a exportra megy. A magas minőségi elvárásokat támaztó járműipar az alumínium öntvények 75%-át vásárolja és használja fel. Remekül működnek a nagy hozzáadott értékkel bíró, bonyolult, precíziós öntődék.

Csak néhány eredményt próbáltam felvillantani,

hogy lássuk, igenis képesek vagyunk szakmáinkat megújítani, képesek vagyunk kihasználni azokat a lehetőségeket, amiket a mai kor elvár, és képesek vagyunk a saját üzemeinket, gyárainkat erre a sikeres pályára állítani.

Itt kell megállnunk, és köszönetet mondani azoknak a cégeknek, cégvezetőknek, akik látják az Egyesület és az ott végzett munka eredményeit. Értékelik a szakmáink érdekében tett erőfeszítéseinket, még akkor is, ha igazán látványos eredményeket nem tudtunk elérni. S anyagilag is támogatják Egyesületünket, biztosítják annak működését. Immár hét éve, hogy Egyesületünk pozitív eredménnyel zárja az évet, és három éve úgy, hogy nincsen áthúzódó, ki nem fizetett számlánk. Úgy gondolom, hogy ezért a támogatóink mellett köszönetet érdemelnek az ügyvezető igazgató úr vezetésével dolgozó irodai munkatársak is.

Láthatjuk, nem vezett el a magyar bányászat és a magyar kohászat. Nem könnyű ez az átmeneti, stagnáló, vagy inkább visszafejlődő helyzet, és ez felveti a képzéssel kapcsolatos gondokat. Joggal félünk tőle, hogy a három évtizedes helyben járás után nem tudjuk megoldani egy növekedési pályára állás esetén a szakember-ellátottságot. Félelmünk nem alaptalan, de én nem dramatizálnám ezt a helyzetet. Nagyon jó példák vannak előttünk, hogy szinte a semmiből hogyan lehet egy-két éven belül jól működő középfokú és egyetemi szintű képzést csinálni. A duális egyetemi képzéstől a járműipari középfokú képzésig már jól prosperáló oktatási formákról beszélhetünk, és hadd emeljem ki a május 6-i első végzős vājár osztály ballagását Lőrinciben. Több helyen indult az országban, de csak itt tudott gyökeret eresztetni, mert az iskola mögött ott volt és van a Mátrai Erőmű. Mind a szakmailag felkészült tanárok, mind a biztos munkahelyet ígérő és ígéretét beváltó bánya szükséges volt a sikerhez.

Látszólag ma sokat beszélek a szakmáról, az oktatásról, de ez nem véletlen. Választmányi üléseken sokat vitatkozunk az Egyesület további útjáról, a fiatalításról. Nagyon fontos és fajsúlyos kérdések. Tagságunk öregszik és fogy. Itt megállnék egy szóra. Elgondolkozott-e már valaki rajta, hogy amikor az egyesület a fénykorát élte, akkor a létszám 8000 fő volt, de ennél a létszámnál a két szakmai ágazatban 200 ezer fő volt a foglalkoztatott, de lehet hogy több. Az 5%-ot sem érte el a tagság a foglalkoztatottakból. Ma hány főt foglalkoztat az ágazatunk? 30 ezret, abból van 2500 tagunk. Közel a 10%, így ha innen nézzük, az egyesületi tagok aránya a duplájára nőtt. Természetesen ez relatív dolog, abszolút értelemben fogyunk. A korábbi nagy létszámot igénylő nehéz fizikai munkát végző bányász, kohász szakmában is a technikai fejlődés és a tudomány nagy, gyökeres átalakításokat végzett. Saját példámból tudom, hogy korábban 60 fővel 300 ezer tonnát termeltünk, most 6 fővel egymillió tonnát.

Létszámunk az utóbbi egy évben 2823 főről 2543-

ra csökkent, 97 fős csökkenés a Vaskohászati Szakosztálynál és 81 fős csökkenés az Egyetemi Osztálynál. Mindkettőnek ismerjük az okait. A DUNA-FERR-nél a tagdíjfizetés körüli változások, az egyetemen meg a szokásos fluktuáció hozta a változásokat. A közeljövő fontos feladata az Egyesület stratégiai irányvonalának meghatározása és annak következetes végrehajtása. Meggyőződésem, hogy nem a különböző intézkedési tervek fogják segíteni az Egyesület talpon maradását. Sokszor beszélgettem a miskolci diákokkal, a HÖK jóvoltából leültünk az Egyetemen működő különböző diaktársaságok képviselőivel, és hosszú beszélgetések alatt mindig arra jöttünk rá, hogy ezek a diaktársaságok tulajdonképpen ugyanazokat a célokat tűzték zászlaikra, mint Egyesületünk. S végzés után alig néhányukat lehet megtartani az Egyesületben. Ez a miért, és az erre adott helyes válasz, ami a mi jövőnket is meghatározza. És ennek a válasznak a kulcsa csak a sikeres, alkalmazkodni tudó szakma lehet. Ha ma ott, ahol a lehetőségek engedik, egy-egy ágazatunk sikeres tud lenni, örülünk, segítsük őket a még nagyobb szakmai sikerek elérésében. Ehhez az egyesület részéről is alázatot kell tanúsítani. Ezeknek az ágazatoknak egy része korábban nem is szerepelt a bányász szakmák között. Még felügyeletileg is az építőipari minisztériumhoz tartozott, ma a szakmánk egyik meghatározó ágazata. Sok esetben már nem Miskolcon végzett tulajdonosokkal, vezetőkkel találkozunk, akik nem tudják, nem ismerik a selmeci hagyományainkat, a selmeci örökségünket. Ezeket a vezetőket az egyesületi rendezvényekre meghívásokkal beszoktatva lehet rávezetni, hogy egyesületünk nem csak hagyományörzéssel foglalkozik, hanem a szakmáért is küzdünk, az ő cégük sikeréért is, és akkor talán látni fogják, hogy érdemes az egyesület irányába fordulni és az egyesületet támogatni. El kell indulnunk azon az úton, hogy az egyesület forduljon tagság felé, a kiemelt rendezvényeinken túl, a tagság igényének megfelelően szervezze a programokat, szakmai rendezvényeket, ünnepeket, kirándulásokat. Nyitnunk kell, hogy „kvázi” szolgáltató Egyesületté váljunk a tagjaink és a pártoló vállalatok felé, hogy hosszú távon talpon tudjunk maradni. Ha ezt nem tudjuk elérni, folyamatosan csökkenő tagsággal egyetlen terület marad, a bányász-kohász selmeci hagyományainkat ápoló, régi dicsőségünk felett nosztalgizáló öregurak társaságává válik egyesületünk. Ez ellen kell kőkeményen dolgoznunk, mindenkinek a véleményét meghallgatni, összefoglalni, kiértékelni. A leszűrt tanulságok alapján az egyesületi munkát ebbe az irányba kell terelni. Mindenképpen ez járulhat hozzá, hogy az iparágaink fellendülésén keresztül az egyesületünk szintén sikeresebb, emelkedő ívű pályára lépjen. Ez különösen fontos, mert ebben az évben egyesületünknek egy különleges jubileumi éve van.

125 évvel ezelőtt alakították meg Selmecebányán az Egyesületet. Az évforduló jelentős mérföldkövéle-tünkben, és jó alkalom, hogy az ünnep csillogásában

egy kicsit önkritikusan nézzünk szembe helyzetünkkel. Ha mi magunk meg tudjuk látni azokat a kritikus pontokat, amelyek feloldásával jobba tudjuk tenni az egyesületi munkát, akkor lesz méltó a 125 éves jubileumi ünnepség, és akkor leszünk méltóak arra, hogy újabb 25 év elteltével az akkori utódok úgy emlékezzenek ránk, hogy a nem könnyű helyzetben az egyesület csónakját csendesebb vizekre tudtuk evezni. Talán ünnepünk hozzá tud járulni szakmáink kormányzati politikai elismertségéhez, elfogadásához. Dr. Kövér László, a Parlament Elnöke elfogadta meghívásunkat, részt vesz az ünnepi programokon, és reményeim szerint lesz ideje a V4 országok bányász-kohász egyesületei képviselőivel is kötetlenül beszélgetni a szakmáinkat érintő kérdésekről, hogy lássa, érzékelje országhatárainkon túl is hasonló problémák vannak, és talán lesz az elnök úrnak affinitása ahhoz, hogy ezeket a kormányzati munkában részt vevők felé is tolmácsolja. Bízom benne, hogy ünnepünk fennköltége megérinti Elnök Urat, és más szemmel tekint ezután a bányász-kohász társadalomra, és látni fogja, hogy egy összetartó, erős közösség a miénk, aminek nem kevés társadalmi hasznossága is van. Kérem, hogy minél többen vegyünk részt ezen az ünnepségen!

Köszönöm megtisztelő figyelmeteket, és Jó szerencsét!”

Nagy Lajos ezután – hivatkozva arra, hogy az egyesület előző küldöttgyűlés óta végzett tevékenységéről és a 2016. év gazdálkodásáról szóló közhasznúsági jelentést, valamint a 106. küldöttgyűlés határozatainak végrehajtásáról szóló jelentést a küldöttek írásban előre megkapták – felkérte **Kőrösi Tamás** főtítkárt, hogy ezzel kapcsolatos szóbeli kiegészítést tegye meg.

Kőrösi Tamás főtítkári beszámolója: „Tisztelt Hölgyeim és Uraim, kedves vendégeink, tisztelt Tagtársak!

Az OMBKE 2016-ban a közhasznú szervezetekről szóló törvény és az Egyesület alapszabályában megfogalmazott előírások szerint működött. Összességében elmondható, hogy az egyesület célkitűzéseiben előirányzott rendezvények megvalósultak és szakmai céljaink teljesültek.

A Választmány az előző Küldöttgyűlés óta négy ülést tartott, melyeken rendszeresen megvitattuk, értékeltük az egyesület jelentősebb eseményeit, és a soron következő teendőket, ezen belül a 106. Küldöttgyűlés határozatai végrehajtásával kapcsolatos feladatokat. Állandó téma a fiatalok bevonása az egyesületi életbe, illetve az egyetemen végzett diákok megtartása. Ebben segít az Egyetemi Osztály által korábban kidolgozott cselekvési terv.

Az Egyesület 104. küldöttgyűlése feladatként tűzte ki, hogy a választmány átfogóan vizsgálja meg az egyesület tevékenységének és szervezete működésének teljes keresztmetszetét, és szükség esetén dolgozzon ki módosítási javaslatokat. A vizsgálat folyamata elindult, körlevélben kértük be a szakosztályok véleményeit. A beérkezett javaslatok szerint nincs szükség az Egyesület jelenlegi szerkezetén változtatni, mert érdemi eredmény nem várható tőle, viszont támogatni kell minden olyan területi szintű együttműködést, amely az azonos földrajzi helyen működő, különböző szakosztályokhoz tartozó helyi szervezetek együttműködését, közös munkáját, tevékenységét célozza. A Választmány folytatja ezen lehetőségek további vizsgálatát.

2016-ban az egyesületi tagság létszáma 10%-kal, vagyis 280 fővel csökkent. A csökkenés oka egyrészt sajnálatos módon az elhalálozás, hiszen szívszorítóan hosszú volt a harangjáték magasztos hangjai mellett az elmentek névsorát hallgatni. Másrészt a taglétszám csökkenése a DUNAFERR Zrt.-ben történt átszervezéseknek, valamint az Egyetemi Osztályból végzés után kilépő diákoknak tudható be. A jelenlegi taglétszám: 2543 fő.

Egyesületünkbe legrégebben belépett tagtársunk **dr. Horváth László József** okl. bányamérnök, aki **73 éve**, 1944 óta tagunk. Legidősebb tagunk **dr. Patai Pál** öntő, bölcsész, aki múlt év december 8-án töltötte be a **102. életévét**. Innen is kívánunk nekik jó egészséget és Jó Szerencsét! VIVÁT!”

Ezután a főtítkári néhányat megemlített a jelentősebbek közül, melyeket az írásos beszámoló tételesen felsorol (*lásd jelen lapszámunk 11-14. oldalain. – Szerk.*), majd a következő kiegészítéseket tette:

A Borbála-napi központi állami ünnepségen az Egyesület javaslatára 3 fő bányász, 4 fő kohász tagtársunk kapott Szent Borbála-érem miniszteri kitüntetést, valamint egy kohász kolléga miniszteri elismerő oklevelet.

Az OMBKE meghívást kapott a szlovák bányavárosok találkozójára, a felvidéki Újbányára, ahol 2017. május 19-20-án az Egyesület zászlajával együtt részt vettünk a nagy sikerű, több száz tagot számláló tradicionális díszfelvonuláson.

2016-tól a választmány döntése alapján, költségtagarékossági okokból a BKL Bányászat és a BKL Kőolaj és Földgáz lapok összevontan, egységes szerkesztésben jelenik meg.

Ismertette a Választmány azon döntését, hogy az évtől korábbi emlékérmek megismétlése helyett az 50 és 60 éves tagságért külön e célra tervezett díszes jelvényt kapnak a jubiláló tagtársak, amely praktikus kitűzhető, büszkén viselhető az ünnepségeinken, rendezvényeinken.

Kiemelte, hogy az egyéni tagdíjknál összességében csak 2,65% volt az elmaradás a tervhez képest. Az átlagosan jó fizetési teljesítés a helyi szervezetek év közbeni aktívabb szerepvállalásának köszönhető. A jogi tagdíjak és adományok összege közel azonos volt az előző évvel, a korábbi támogatóknak hála. Külön kiemelő a MOL Nyrt. és a FÉMALK Zrt. támogatása.

Végül így zárta a beszámolóját: „Kérem a Küldöttgyűlést, hogy az előre megküldött írásos anyag és a szóbeli kiegészítés alapján fogadja el a beszámolót. Köszönöm a figyelmet. Jó szerencsét!”

Nagy Lajos megköszönte a főtítkárszóbeli kiegészítést, és felkérte **Szombatfalvy Rudolfot**, az Ellenőrző Bizottság elnökét, hogy a Bizottság jelentését terjessze a küldöttgyűlés elé.

Szombatfalvy Rudolf: „Elnök Úr, tisztelt Elnökség, tisztelt Küldöttgyűlés! Az Ellenőrző Bizottság jelentését a küldöttek írásban megkapták. Itt csak a fő szempontokat szeretném ismertetni.

Az Ellenőrző Bizottság (EB) a rendelkezésre bocsájtott dokumentumok, valamint az elfogadott könyvvizsgálói jelentés alapján javasolta az egyesület választmányának az egyesület 2016. évi gazdasági beszámolójának, az egyesület 2016. évi mérlegének és az egyesület 2016. évi közhasznúsági jelentésének elfogadását. A választmány május eleji ülésén ezeket a dokumentumokat elfogadta. Ezek alapján javasolja az EB a küldöttgyűlésnek a fentiek tudomásulvételét, illetve elfogadását.

Az EB vizsgálta az egyesület működését, melyet alapszabálynak megfelelőnek talált. Az előző küldöttgyűlésen hozott és választmányi határozatok végrehajtása megtörtént, azokról rendszeresen a beszámoló is elkészült.

Az EB köszönetét fejezi ki az egyesület minden egyes tagjának, vezetőinek, a helyi szervezeteknek és külön kiemelten köszöni a FÉMALK és a MOL kiemelkedő támogatását.

Ugyanakkor azonban meg kell jegyezni, hogy amellett, hogy egyesületünk létszáma fogy, egyesületünk korösszetétele is romlik. Nem hozott megfelelő eredményt az ifjúság bevonására készült intézkedési terv. Nem elég az ifjúságot beléptetni, az egyetemről való kikerülés után meg kell tartani, be kell vonni az egyesületi munkába. Ez minden egyes egyesületi tagnak, helyi szervezetnek legyen kötelessége. A másik probléma, hogy az egyesület bevételei csökkentek, ugyanakkor viszont az egyesület állandó költségei a bevételekhez képest növekedtek, így tulajdonképpen azt kell mondani, hogy egy romló költségszerkezet jelenik meg. Annak érdekében, hogy egyesületünk a továbbiakban is működni tudjon, ezen a költségszer-

kezeten változtatni kell. Ezért az Ellenőrző Bizottság támogatja az elnök úr és főtítkárszóbeli intézkedéseket, illetve törekvéseket. Köszönöm, hogy meghallgattak!”

Nagy Lajos megköszönte az Ellenőrző Bizottság jelentését és felkérte a küldöttgyűlés résztvevőit, hogy hozzászólásaikat, észrevételeiket tegyék meg.

Bocz András, a Vaskohászati Szakosztály elnöke: „Tisztelt Küldöttgyűlés, Elnök Úr, Elnökség! Több-ször meg lettünk szólítva itt a létszámcsökkentés kapcsán is. Szeretném kicsit árnyalni ezt a képet. Az, hogy most látszik a létszámcsökkenés, az a szabályainkból következik, hisz két év nem fizetés után vesz-szük ki a tagokat. Az intézkedések 2014-2015 végén történtek a DUNAFERR-nél. Csoportos létszámle-építések, átszervezések, kiszervezések történtek. E mellé került be még, hogy a tagdíjbefizetésnek meg-változott a módja, miszerint a központi beszéd helyett mindenkinek tevélegesen be kellett volna nyúlnia a bukszába. Hiába tettünk erőfeszítéseket, a létszám csökkent, építenünk kell az ottani szerveze-tet. De a dunaújvárosi szervezet 2016-os teljesítmé-nye jó: 8 klubdelután, 16 szakmai előadás, mint min-den évben, megtartották az immár 22. Szent Borbála-szakestélyt 110 fővel (ekkor a terem befogadóképes-sége). Mondanám a végére, most nagyon jólestek elnök úr szavai, igen jól bemutatták ipari háttérünket. Jó jel, hogy hosszú idő után először foglalkozott a kormányzat pozitívan a kohászattal. A DUNAFERR-nél megint zajlik a háttérben egy változás, ami tulaj-donosváltást jelent. Ennek a részleteit nem én vagyok hivatott ismerni, meg elmondani. Továbbra is meg-maradtak azok az intézkedések, amelyek a szerveze-tet változtatják, kiszervezéseket jelentenek. Ma kevés olyan vállalat van az iparban, ahol nem történnek szinte folyamatosan ilyen változások. Azt gondoljuk, tagságunk stabilizálódott a dunaújvárosi helyi szerve-zetnél. Munkánkat végezni fogjuk. Egy év múlva, aki erre hivatott lesz, eredményekről fog itt beszámolni. Jó szerencsét!”

Törő György: „Tisztelt Küldöttgyűlés, Elnökség, kedves Tagtársaim! A bányászati szakosztály alelnö-keként és a borsodi helyi szervezet elnökeként szeret-ném köszönten a küldöttgyűlést. Egy nagyon rövid eseményről szeretnék benneteket tájékoztatni. Három fiatal kolléga keresett meg két-három hónap-pal ezelőtt. Saját e-mail cím, facebook-csoport szük-séges a fiatalok egyben tartására a mai számítástech-nikai és informatikai lehetőségekkel. Nem szeretnék hallgatókat, végzős hallgatókat elveszteni, ez irányba el kell indulni. Ezt a fiatalok kezdeményezték, örü-lünk ennek. Konkrét eredményekről be fogok majd számolni az egyesületnek, de anélkül, hogy a fiatal kollégák tudjanak rólunk és mi tudjunk a fiatal kollé-gákról, nem fogunk tudni eredményt elérni. Sok sikert kívánok nekik, remélem, hogy a létszámcsökkenés előbb-utóbb meg fog állni. Köszönöm. Jó szerencsét!”

Fegyverneki György: „Tisztelt Elnök Úr, Elnök-ség, Küldöttgyűlés! Hozzászólásom kettős lesz.

Egyrészt egy aktuális témához, másrészt egy rendezvényről szeretnék információt adni. Az előző témában szó volt róla, hogy azon cégeknek, amelyek jelentősek Magyarországon, döntő többségükben olyan vezetői vannak, akik nem az alma materben végeztek, nem ismerik a selmeci hagyományokat. Ez nem feltétlen jelent

problémát, mert ha a mi esetünket nézzük, konkrétan a NEMAK-nál az ügyvezető igazgató egy kanadai magyar. Semmi köze nincs a szakmához, sem az alma materhez, sem Selmecbányához. Mégis a legaktívabb résztvevője és a támogatója nem csak az egyesületnek, hanem az oktatásnak is. AUDI-nál szintén semmi köze a hagyományokhoz, de szintén támogatója a felsőoktatásnak és az egyesületnek is. Ilyen a TEKA Magyarországnál (volt MOFÉM-nél) az ügyvezető igazgató, akiről ugyanezt lehet elmondani. Az ilyen cégeknél dolgozó szakembereknek felelőssége és feladata az, hogy a vezetőkkel megismertessék ezeket a hagyományokat, hogy miért fontos egy cég számára, hogy kapcsolódjon a felsőoktatáshoz és az egyesülethez. Több jó példa van az országban más cégeknél is, ezt az utat kell követni, és akkor nem gond, hogy egy külföldi a tulajdonos.

Egy rendezvényt szeretnék hirdetni. Most már 24. alkalommal kerül megrendezésre a szigetközi tudományos szakmai napok és baráti találkozó. Új nevet adtunk nemrég elhunynak elnökünk, Pivarcsi László tiszteletére: *24. Pivarcsi László Szigetközi Szakmai Napok és Baráti Találkozó* a pontos neve a rendezvénynek. Kérem, hogy ahogy az elmúlt években, úgy most is minél nagyobb számban jelenjete meg. Azt tudjuk mutatni, hogy van egy fontos támogatói kör, aki beállt ezen rendezvény mögé, és rengeteg fiatal résztvevő van, aki nem a Miskolci Egyetemen végzett, de fontosnak érzi az ehhez a közösséghez tartozást, magáénak érzi és vallja a hagyományainkat. Annak idején elnökünk, alias Pivo azt vallotta, és mi is ezt valljuk, hogy az, aki ebben a szakmában dolgozik, és aki tenni akar valamit ezért a közösségért, közénk tartozik, függetlenül attól, hogy honnan érkezett. Ha ezt az elvet követjük, akkor hosszú távon is fenn tud maradni az egyesület. Elnök úrral egyetértve, nem a taglétszám számít, ha van 1500 lelkes ember, aki aktívan támogatja az egyesületet, és olyan cégek állnak mögötte, amelyek manapság is, akkor az egyesület 30, sőt 130 év múlva is élni fog. Várunk mindenkit a Szigetközbe július 28-29-én. Jó szerencsét!”

Nagy Lajos a hozzászólások után felkérte a *dr. Lengyel Károly* által vezetett Határozatszövegező Bizottságot, hogy készítse el javaslatát, majd szünetet rendelt el. A szünet után felkérte **Hevesi Imre** főtítkárhelyettesét, hogy a választmány tiszteleti tagok

választására vonatkozó előterjesztését tegye meg.

Hevesi Imre: „Tisztelt Küldöttgyűlés! Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület választmánya a 2017. május 3-ai ülésén titkos szavazással úgy döntött, hogy javasolja a 107. Küldöttgyűlésnek, hogy

Csaszlava Jenő okl. bányamérnököt,
Kiss Csaba András okl. bányamérnököt,
Dr. Sohajda József okl. kohómérnököt,

akik az egyesületi munka keretében az egyesületért, az egyesület céljainak megvalósulásáért, a szakmáink fejlesztéséért és hagyományaink ápolásáért több évtizedes munkájukkal sokat fáradoztak, s ezzel a tagság többsége előtt elismerést és nagybecsülést szereztek, az *egyesület tiszteleti tagjává válassza.*”

Az elnök kérdésére **a Küldöttgyűlés nyílt szavazással egyhangúlag elfogadta a választmány előterjesztését.** (A kitüntetetteket jelen lapszámunk 16-17. oldalain mutatjuk be. – Szerk.)

Az elnök gratulált a kitüntetetteknek és átadta a tiszteleti tagsággal járó jelvényt és oklevelet.

Nagy Lajos: „Tisztelt Küldöttgyűlés! Hagyomány, hogy a Küldöttgyűléseinken egyesületi kitüntetéssel ismerjük el azon tagjaink munkáját, akik folyamatosan és kiemelkedően segítik céljaink megvalósulását. Felkérem Hevesi Imre főtítkárhelyettes urat, az ez évi kitüntetéseket ismertesse.”

A felolvasó lista alapján **Nagy Lajos** adta át a kitüntetéseket. (A kitüntetetteket jelen lapszámunk 16-26. oldalain mutatjuk be. – Szerk.)

Bencsik János átveszi a kitüntetését

Nagy Lajos a kitüntetések átadása után felkérte **Bársony Lászlót**, a tatabányai szervezet elnökét, hogy a tatabányai szénbányászat 120 évéről szóló előadását tartsa meg.

Bársony László vetített képekkel illusztrálva impulzíván, személyes büszkeséggel és humorral átszöve mutatta be hazánk egyik legnagyobb szénbányászati területének, a tatai medencének szénbányászatait, termelését, város- és közösségépítő tevékenységét és a 120 éves évforduló megünneplésének eseményeit.

Nagy Lajos a kitüntetések átadása után felkérte *dr. Lengyel Károlyt*, a Határozatszövegező Bizottság ve-

zetőjét, hogy ismertesse a bizottság által készített határozati javaslatokat.

Dr. Lengyel Károly az alábbi határozati javaslatokat terjesztette a küldöttgyűlés elé:

1. A küldöttgyűlés elfogadja a választmánynak az OMBKE 2016-ban végzett tevékenységéről szóló beszámoló jelentését, és tudomásul veszi a választmány által elfogadott mérleget és közhasznúsági jelentést.
2. A küldöttgyűlés elfogadja az Ellenőrző Bizottság jelentését az OMBKE 2016. évi tevékenységéről.
3. A Bányászati és Kohászati Lapok 150. évfolyamának megjelenése alkalmából a küldöttgyűlés elismerését fejezi ki áldozatos munkájukért a lapok valaha volt és mostani szerkesztőinek és szerkesztőségi tagjainak.
4. A küldöttgyűlés példaértékűnek és követendőnek tartja Tatabánya önkormányzatának és hagyományőrző szakmai szervezeteinek összefogását szakmai tárgyi emlékeink megőrzéséért és ápolásáért, az emlékév programjáért.
5. Tagságunk számának csökkenése és az évről évre nehezedő gazdálkodási körülmények megkövetelik, hogy az Egyesületünk hosszú távú fennmaradása érdekében szükséges intézkedéseket a választmány folytassa, ennek érdekében a küldöttgyűlés támogatja a választmány azon célkitűzését, hogy az Egyesület szervezetének és működési feltételeinek további vizsgálatára, a szükséges megújítási feladatok és felelősök meghatározására eseti bizottságot hozzon létre. E munka keretében elemezni kell az Egyesület költségvetésének minden elemét, és javaslatot kell tenni a gazdálkodás stabilitásának megteremtésére.
6. Egyesületünknek továbbra is kiemelt célja a fiatalok bevonása az egyesületi életbe, majd a tanulmányokat végzett ifjú szakemberek megtartása. Ennek érdekében szakosztályainknak a helyi és területi szervezetek bevonásával támogatniuk kell az Egyetemi Osztály ezirányú törekvéseit, beleértve a beiskolázást és a duális képzés támogatását.
7. Az Egyesület hagyományőrzési, hagyományápolási tevékenységének hatékony megszervezése szükségessé teszi a több szakmát érintő helyi szervezetek regionális együttműködését, melynek elősegítésé-

hez a választmány tegyen kezdeményező lépéseket.

8. Az OMBKE választmánya, szakosztályai és helyi szervezetei keressék a lehetőségeket elsősorban a bányász és kohász vállalkozásoknál a hagyományos bányász-kohász szakmákkal határos szakterületeken (a környezetvédelem, a geotermia, a gépészeti tudományok, de akár az informatika területén) tevékenykedő szakemberek bevonására az egyesület szakmai és hagyományőrző tevékenységébe.

Nagy Lajos megkérdezte a Küldöttgyűlést, hogy a bizottság javaslatával kapcsolatban van-e észrevétel. Miután nem volt, az Elnök szavazásra tette fel az első két határozati javaslatot.

A Küldöttgyűlés egyhangúlag, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta az első két határozati javaslatot.

Ezután az Elnök szavazásra tette fel a 3-8. határozati javaslatokat.

A Küldöttgyűlés egyhangúlag, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta a 3-8. határozati javaslatokat.

Dr. Nagy Lajos ezután megköszönte a küldöttgyűlés résztvevőinek megjelenését és munkáját, valamint a házigazdáknak – Tatabánya városának és az OMBKE helyi szervezetének a hely biztosítását és a kiváló szervezést –, és bezárta a küldöttgyűlést.

A Küldöttgyűlés a Bányász-, a Kohász- és az Erdészimnuszok eléneklésével zárult, melyeket a megnyitóbani magyar Himnuszhoz hasonlóan a tatabányai Rozmaringos Bányász Egylet intonált.

A Küldöttgyűlés jegyzőkönyve alapján összeállította: PT

Megalakult az MBFSZ

A Magyar Bányászati és Földtani Hivatal (MBFH) és a Magyar Földtani és Geofizikai Intézet (MFGI) összevonásával, a 161/2017. (VI. 28.) Korm. rendelettel 2017. július 1-ével megalakult a *Magyar Bányászati és Földtani Szolgálat (MBFSZ)*.

A rendelet 1. §-a szerint „*A Magyar Bányászati és Földtani Szolgálat (a továbbiakban: MBFSZ) a bányászati ügyekért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) által irányított, központi hivatalként működő központi költségvetési szerv. Az MBFSZ gazdasági szervezettel rendelkezik.*”

Az MBFSZ elnökévé az MBFH volt elnökhelyettesét, *Zelei Gábort* nevezték ki.

Gratulálunk az Elnök Úrnak és kívánjuk, hogy az új szervezet a hazai ásványvagyon-gazdálkodás és -bányászat érdekében sikeres munkát végezhesen!

Szerkesztőség

Beszámoló és közhasznúsági jelentés az OMBKE 2016. évi tevékenységéről

Az OMBKE 2016-ban a közhasznú szervezetekről szóló törvény és az Egyesület alapszabályában megfogalmazott előírások szerint működött. Az Egyesület célkitűzéseiben előírányozott rendezvények megvalósultak és szakmai céljaink teljesültek.

A Választmány tevékenysége

A Választmány a 106. Küldöttgyűlés óta négy ülést tartott és nyolc sorszámozott határozatot hozott. A napirenden szereplő témák:

- Tájékoztatás és értékelés az előző választmányi ülés óta eltelt időszak eseményeiről, az OMBKE nagyobb rendezvényeiről.
- A 106. Küldöttgyűlés határozatai végrehajtásával kapcsolatos feladatok.
- A fiatal egyesületi tagok bevonása és megtartása érdekében készült intézkedési terv végrehajtásának helyzete.
- Az egyesület megújításával kapcsolatos javaslatok.
- Az egyesület alapszabályának módosításával kapcsolatos vizsgálatok.
- Az OMBKE kiemelt rendezvényei és az ezzel kapcsolatos teendők.
- Tájékoztatás a csehországi Příbramban tartott Európai Knappentagról.
- A BKL Bányászat és Kőolaj és Földgáz lapok közös megjelentetése.
- Szent Borbála-szobor készíttetése.
- Tájékoztatás az OMBKE 2016. I. félév gazdálkodási eredményeiről.
- Tájékoztatás az OMBKE Tatabányai Helyi Szervezetének működéséről.
- Tájékoztatás a V4 országoknak a bányász emlékhelyekről tartott selmecbányai konferenciájáról.
- Megemlékezés az Egyetemi Osztály 60 éves évfordulójáról.
- Lélekharang avatása a Miskolci Egyetemen.
- Tájékoztatás a tatabányai „Jó szerencsét!” emlékév rendezvényeiről.
- Az OMBKE 2017. évi rendezvényterve.
- A 2017. évi egyesületi kitüntetések keretszámai.
- Javaslat a Szent Borbála-érem miniszteri kitüntetés odaítélésére.
- Beszámoló az OMBKE 2016. évi gazdálkodásáról.
- 2016. évi gazdálkodási mérleg, közhasznúsági jelentés jóváhagyása.
- Az OMBKE 2017. évi pénzügyi terve.
- Döntés az egyesületi kitüntetésekről.
- A 107. Küldöttgyűlés előkészítése.

A Választmány munkájáról és a határozatokról a BKL rendszeresen beszámol. A választmányi emlékeztetőt a szakosztályok vezetőségi tagjai, a helyi szervezetek vezetői megkapják.

A taglétszám alakulása

2016-ban az egyesületi tagság létszáma 10%-kal, vagyis 280 fővel csökkent. A csökkenés döntő hányada a DUNAFERR Zrt.-ben történt átszervezéseknek, valamint az Egyetemi Osztályból végzés után kilépő diákoknak tudható be (lásd táblázat).

Legidősebb tagunk *dr. Patay Pál* öntő, bölcsész, aki múlt év december 8-án töltötte be a 102. életévét. Egyesületünk legrégebb tagja *dr. Horváth László József* okl. bányamérnök, aki 73 évvel ezelőtt, 1944-ben lépett be az egyesületbe.

Szakosztály	2016. jan. 1. fő	2017. jan. 1. fő	Változás %
Bányászati	1 162	1 133	97,50
Kőolaj-, Földgáz és Vízbányászati	330	300	90,90
Vaskohászati	386	289	74,87
Fémkohászati	297	274	92,25
Öntészeti	261	241	92,33
Egyetemi	387	306	79,07
Összesen	2 823	2 543	90,08

Fontosabb események a 2016. május 26-án tartott 106. küldöttgyűlés óta

2016. június 10-12-én 120 fővel részt vettünk a csehországi Příbramban megrendezett Európai Knappentagon. Budapestről, Tatabányáról és Miskolcra indult autóbusz.

Június 8-10-én a Bányamérő Szakcsoport tartott háromnapos bányamérő továbbképzőt Budapesten.

Augusztus 5-7-én az időközben elhunyt Pivarcsi László szervezésében Dunakilitiben megrendezésre került a XXIII. Szigetközi Tudományos Szakmai Napok. Ennek keretében gyárlátogatást szerveztünk az Engel Hungaria Alumíniumöntöde Kft.-hez Győrben. A résztvevőket fogadta Mosonmagyaróvár polgármestere.

Augusztus 12-14-én a mátrai és a tatabányai szervezetek képviselték az OMBKE-t Gölnicbányán a Szlovák Bányavárosok Találkozóján.

Szeptemberben a bányásznapot helyi szervezeteink részvételével számos bányásztelepülésen megünnepeltük. Részt vettünk a 66. Országos Bányásznapi Ünnepeken 2016. szeptember 2-án Gyöngyösön.

Szeptember 3-án „Bauxitkutató emlékkiállítás” nyílt Balatonalmádiban.

Külön kiemelendő a szeptember 4-én Gánton tartott ünnepség és emlékülés a 90 éve kezdődött hazai bauxitbányászatról.

A Selmecbányán hagyományosan megrendezett

Szalamander ünnepséghez kapcsolódó eseményeken közel négyszázan vettünk részt 2016. szeptember 8-11-én. Ez évben nagymértékben kiemelte a magyar küldöttség megjelenését a Bányász Hagyományörző Alapítvány támogatásával részt vevő Olajbányász Fúvószenekear.

Szeptember 16-18-án Miskolcon került megrendezésre a Fazola Fesztivál (tudományos konferencia, szakestély, ünnepség Ómassán).

Szeptember 17-én a Miskolci Egyetem parkjában felavattuk a „lélekharangot”, melyet a diákok kezdeményezésére az OMBKE által állított emlékoszlop közelében állítottak fel. Ez a harang a jövőben méltó helye lesz az elhunyt társainkra való megemlékezésnek.

A szlovák-magyar kapcsolatok ápolása keretében október 6-8-án részt vettünk a hagyományosan Repiskán megtartott bányászati konferencián, ahol *Kőrösi Tamás* főtitkár tartott előadást.

Nagy sikerrel rendezte meg a Fémkohászati Szakosztály az ARCONIC-Köfém támogatásával október 14-én Székesfehérváron a Fémkohászati Szakmai Napot (gyárlátogatás, konferencia, szakestély).

Október 21-én a Tatabányai Helyi Szervezet közreműködésével az Egyetemi Osztály 50 fővel szervezett Tatabányán találkozót és bányalátogatást a 14. sz. Vízaknánál.

November 5-6-án az egyesület is részt vett kiállítóként a Földtudományi Forгатagban a Természettudományi Múzeumban. Ez a rendezvény arra hivatott, hogy a fiatalokat megismertesse a földtannal és a bányászattal.

November 24-25-én a Magyar Bányászati és Földtani Hivatal, a MOL Nyrt. és a Magyar Bányászati Szövetség támogatásával Országos Bányászati Konferenciát rendeztünk Egerszalókon 131 fő résztvevővel és 20 előadással, ahol a védnökséget *dr. Aradszki András* államtitkár vállalta. Az igen jól sikerült konferencián a szakma vezetői vettek részt, és azokat a témákat ölelte fel, melyek ma aktuálisak, így a jövőbe tekintő ügyekre irányította a figyelmet.

November 26-án az Egyetemi Osztály Bányász-Kohász Balekbált szervezett, melyen az oktatók, jelenlegi és volt hallgatók nagy számban vettek részt.

December 2-án a Magyar Földtani és Geofizikai Intézet dísztermében tartottuk a Szent Borbála központi állami ünnepséget. Az ünnepségen az OMBKE javaslatára 3 fő bányász, 4 fő kohász kapott Borbála-érem miniszteri kitüntetést és egy kohász miniszteri elismerő oklevelet.

December 4-én a Gellért-hegyi sziklatemplomban megtartott hagyományos ökumenikus istentisztelet keretében felszentelésre került az a Szent Borbála-szobor, mely az OMBKE kezdeményezésére az egyesületi tagok adományából készült.

Borbála-napi megemlékezések (istentisztelet, ünnepség, szakestély) voltak szerte az országban.

December 8-án a Miskolci Egyetem Műszaki Anyagtudományi Kar öntömérnök képzésének helyzetéről tartott előadást *dr. Varga László*, az Öntészeti Intézet igazgatója.

December 13-án a Vaskohászati Szakosztály Budapesti Helyi Szervezete megtartotta a hagyományos Luca-napi szakestélyt.

Az egyes szakosztályok (Bányászati, Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati, Öntészeti, Vaskohászati) vezetőségei december folyamán megtartották az évzáró összefüveteleiket.

A Századvég ismertette egy közvélemény-kutatásának eredményét, melyben a lakosság véleményét mérték fel a bányászattal kapcsolatban. Érdekes megjegyezni, hogy a kérdezettek több mint fele támogatná a bányászatot, de a legolcsóbb energiának a megújuló energiát nevezték meg.

2017. január 12-én Andrej Kriska, Szlovákia köztársasági elnöke fogadta a V4 országok bányászati és kohászati egyesületeinek – köztük egyesületünk – vezetőit, ahol átadták részére az egyesületek közös memorandumát.

Február 18-án megrendeztük a 16. OMBKE Bált Lillafüreden közel 180 fő részvételével.

Március 30 – április 2-án Kolozsváron 85 fővel vettünk részt az EMT-vel közösen szervezett Bányász-Kohász-Földtani Konferencián. Az OMBKE biztosította egy bányász és egy kohász diák ingyenes részvételét, akik a Miskolci Egyetemen a Tudományos Diákköri Konferencián OMBKE különdíjat kaptak. A konferencia alkalmával az OMBKE kirándulást szervezett Kalotaszeg megismerésére, melynek során Magyargerőmonostoron megkoszorúztuk *Debreczeni Márton* emléktábláját.

Április 5-én 90 fő részvételével Várpalotán megtartottuk a „Jó szerencsét!” emlékülést, melyen *Zelei Gábor*, az MBFH elnökhelyettese adott tájékoztatást a bányászatot érintő államigazgatási szervezésekről.

Április 7-én Tatabányán a helyi szervezet szervezésében kb. 80 fő részvételével tartották meg a „Jó szerencsét” egéssznapos konferenciát, melynek keretében ismertették a tatabányai bányászat történetét.

Május 13-án Bükkszéken tartott ünnepséget a Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztály abból az alkalomból, hogy nyolcvan évvel ezelőtt kezdődött el az iparszerű kőolajtermelés Bükkszéken.

Az előzőekben felsorolt eseményeken túlmenően ennél jóval nagyobb számban tartottak a helyi szervezeteink, szakcsoportjaink a szakmai baráti körökkel, alapítványokkal közösen szakmai napokat, szakestélyeket, megemlékezéseket.

Az OMBKE 106. Küldöttgyűlése határozatainak végrehajtása

Az OMBKE 2016. május 27-én Budapesten tartott 106. Küldöttgyűlése a következő határozatokat szavazta meg:

1. A Küldöttgyűlés elfogadja az OMBKE 2016. évről szóló beszámoló jelentését és tudomásul veszi a választmány által elfogadott mérleget és közhasznúsági jelentést.

Nem igényelt intézkedést.

2. A Küldöttgyűlés elfogadja az Ellenőrző Bizottság jelentését az OMBKE 2016. évi tevékenységéről. Nem igényelt intézkedést.
3. **Egyesületünk kiemelt célja a fiatal szakemberek bevonása az egyesületi életbe, valamint az, hogy a felsőfokú tanulmányok befejezése után a fiatal szakemberek továbbra is részt vegyenek az egyesület munkájában. Ezen cél elérése érdekében elkészített cselekvési tervet folyamatosan végre kell hajtani.**
Az Egyetemi Osztály kiemelten foglalkozott a megoldandó feladattal, és beszámolt a választmánynak is. Az OMBKE rendszeresen biztosítja a diákok kedvezményes, esetenként ingyenes részvételét a nagyrendezvényeken. Az OMBKE vezetése széleskörű konzultációt tartott az egyetem diák képviselőivel, melynek során felvetődött javaslatok megoldását az egyesület célul tűzte ki.
Az Egyetemi Osztály a diákok felvetéseit összefoglalva javaslatot tett az egyesületi információ-áramlás korszerűbb megoldásaira, melynek bevezetését az egyesület ügyvezetése megkezdte.
Az OMBKE együttműködési szerződést írt alá a Miskolci Egyetemmel, melynek keretében az egyesület támogatja a TDK tevékenységét, és évente két fő ingyenes részvételét biztosítja az Erdélyben tartandó EMT konferenciákon.
4. **A küldöttgyűlés támogatja az OMBKE törekvéseit, hogy a társegyesületekkel összefogva közös állásfoglalásokban hívják fel az ország gazdasági és politikai vezetésének figyelmét a geotudományokkal összefüggő szakterületek megőrzésének és továbbfejlesztésének jelentőségére és a szükségesnek tartott intézkedésekre.**
Az OMBKE a Földtudományi Civil Szervezetek Közösségével (FÖCIK) együttműködve a kormány illetékeseinél észrevételezte a földtudományokat, köztük a bányászatot érintő államigazgatási átszervezési terveket.
5. **A küldöttgyűlés üdvözli, hogy az OMBKE részt vesz a visegrádi országok bányászati és kohászati egyesületeit alkotó együttműködésben a céllal, hogy ráirányítsák mind a hazai, mind az európai politikusok figyelmét a bányászat és a kohászat gazdasági jelentőségére, az ipari emlékek, ipartörténeti emlékhelyek és múzeumok támogatására, valamint a szakmai hagyományok ápolására.**
Az egyesület a V4 országok bányászati és kohászati szakmai egyesületeivel együtt megfogalmazott memorandumot eljuttatta az illetékes állami vezetőknél.
6. Az OMBKE keresse a lehetőségeket a bányász-kohász szakmákkal határos szakterületeken tevékenykedő szakemberek bevonására az egyesület szakmai és hagyományörző tevékenységébe.
Az egyesület ezen célból kapcsolatot tart a FÖCIK egyesületeivel.

7. **A küldöttgyűlés egyetért azzal, hogy az egyesület alapításának 125 éves évfordulójáról 2017-ben Selmecbányán ünnepélyes keretek között emlékezzünk meg.**
A jubileumi ünnepséget 2017. június 24-én Selmecbányán rendezzük meg. Az ünnepségre meghívtuk az országgyűlés elnökét, dr. Kövér Lászlót, aki a meghívást elfogadta.
8. **A Küldöttgyűlés felhatalmazza a választmányt, hogy a 2017. évi jubileumi rendezvényeink témakörében úgymint az egyesület alapításának 125 éves évfordulója, a tatabányai „Jó szerencsét!” emlékévé, valamint a soron következő Bányász-Kohász-Erdész Találkozó időbeli ütemezését, gazdasági körülményeit megtárgyalja az érintettekkel, valamint az egyesület szempontjából megfelelő döntést meghozza.**
A választmány ezen kérdésekkel foglalkozott. A BKE találkozó megszervezéséhez egyelőre nincs pénzügyi fedezet.
9. **Az OMBKE Küldöttgyűlése üdvözli az egyesület tagsága által kezdeményezett és támogatott elhunyt akadémisták lélekarangja és a sziklakápolnai Szent Borbála-szobor létesítését, valamint a kiemelkedő szakmai elődeink emlékének megőrzésére irányuló helyi kezdeményezéseket.**
A lélekarangot 2016. szeptember 17-én a Miskolci Egyetemen felavatták, a Szent Borbála-szobor felszentelése 2016. december 4-én megtörtént a Szent Gellért-sziliklatemplomban.

Az OMBKE 2016. évi gazdálkodása

Az OMBKE 2016. évre szóló pénzügyi tervében az előző évekhez hasonlóan az volt a követelmény, hogy az egyesület céljai úgy valósuljanak meg, hogy a költségek ne haladják meg a forrásokat. Ennek érdekében erőfeszítéseket kellett tenni a korábbi pártoló tagok támogatásának megnyerésére és új pártoló tagok bevonására.

Ügyelve arra, hogy a kitűzött szakmai célok maradéktalan teljesítése során a bevételek és kiadások egyensúlyba kerüljenek, a mérleg szerinti **tárgyévi eredmény 222 eFt lett.** Ezzel az egyesület eleget tett a közhasznú egyesületekkel szemben támasztott gazdálkodási feltételeknek.

A bevételek és kiadások a táblázatban láthatók (adatok ezer forintban).

Bevételek	2015 tény	2016 terv	2016 tény
Egyéni tagdíj	13 784	13 800	13 435
Jogi tagdíj, támogatás	16 335	15 710	15 485
Egyéb támogatás (BKL lapokra)	5 660	7 300	7 300
SZJA 1%	1 171	1 100	1 351
Pályázat (rendezvényre)	1 696	2 600	2 175
Ingatlan bérbeadás	3 466	3 460	3 575
Rendezvények	54 434	35 200	27 323

Pénzügyi műveletek	134	100	18
Egyéb jóváírások	85	0	61
Egyéb tevékenységek	2 450	2 510	2 415
Bevétel összesen	99 215	81 780	73 138
Kiadások			
Szakosztályok közvetlen költségei	5 289	2 760	2 491
BKL	12 277	14 590	12 514
Rendezvények	48 684	34 200	26 594
Közös költségek	9 518	9 179	9 391
Titkárság költségei	18 660	18 580	18 470
Egyéb tevékenységek	1 200	1 510	2 725
Egyéb	2 686	300	368
Értékcsökkenés	533	530	363
Kiadások összesen	98 847	81 649	72 916
Tárgyévi eredmény	368	131	222

a) Egyéni tagdíj

Az egyéni tagdíjaknál összességében csak 2,65% volt az elmaradás a tervhez képest. Az átlagosan jó fizetési teljesítés a helyi szervezetek év közbeni aktívabb szerepvállalásának köszönhető.

b) Jogi tagdíj és adomány

A jogi tagdíjak és adományok összege közel azonos az előző évvel. A korábbi támogatókat sikerült megtartani, de az év során nem sikerült a pártoló tagok körét megemlítenően bővíteni.

c) Támogatások

Laptámogatások

Külön kiemelendő a dr. Sándor József tiszteleti tagunk által vezetett FÉMALK Zrt. 4800 E Ft-os támogatása, mely négy BKL Kohászat lapszám kiadását biztosította. A MOL Nyrt. 2500 E Ft-tal támogatta a BKL lapok megjelentetését. A BKL Bányászat célszámát a Mecseki Hagyományörző Alapítvány támogatta 476 E Ft-tal.

A rendezvényekhez nyújtott támogatások:

A MOL Nyrt. 3700 E Ft támogatást nyújtott egyesületi és szakosztályi rendezvényeinkhez, a NEMAK

Győr Kft. 500 E Ft-tal támogatta a Szigetközi Napokat, a Magyar Bányászati Szövetség 490 E Ft támogatást nyújtott az Országos Bányászati Konferencia megszervezéséhez. Megemlítenő a Magyar Bányászati Hivatal támogatása, mely elősegítette a Konferencia résztvevőinek kiterjesztését.

A Szent Borbála-szobor elkészítéséhez ötven tagtársunk, kiemelten dr. *Sohajda József* (200 E Ft) járult hozzá adománnyal.

Külön megemlítenő a MVAE támogatása azáltal, hogy az OMBKE részére kedvezményes áron biztosítja az irodahelyiségeket.

d) Pályázatok

A pályázatok közül megemlítenő a V4 országokkal közösen benyújtott, az emlékhelyekkel kapcsolatos EU pályázatra folyósított 2 175 E Ft.

A Bányászati Hagyományörző Alapítvánnyal együttműködve (a kötelező önrészt magunkra vállalva) nyertünk pályázatot, mely biztosította a selmecebányai szalamander ünnepségen nagy sikert aratott fűvőzenekar részvételét.

e) Bányászati és Kohászati Lapok

2016-ban a választmány döntése alapján a BKL Bányászat és a BKL Kőolaj és Földgáz lapok összevontan, egységes szerkesztésben jelent meg.

f) Közös költségek

A közös költségek a tervezettnél megfelelően alakultak, közel azonosak voltak az előző évvel.

A pozitív egyesületi pénzügyi eredmény a korábbi évekhez hasonlóan a szakosztályok közti szolidaritás megőrzésével és a fegyelmezett pénzügyi gazdálkodással volt elérhető.

Budapest, 2017. április 3.

Dr. Nagy Lajos
elnök

Az Ellenőrző Bizottság jelentése a 107. Küldöttgyűlésre

1. Az Ellenőrző Bizottság a megküldött dokumentumok és a könyvvizsgálói elfogadó nyilatkozat alapján javasolta a választmány felé:

- az Egyesület 2016. évi gazdasági beszámolójának,
- az Egyesület 2016. évi mérlegének,
- az Egyesület 2016. évi közhasznúsági jelentésének elfogadását.

A választmány 2017. május 3-i ülésén a fenti dokumentumokat elfogadta.

Az Ellenőrző Bizottság mindezek alapján javasolja a Küldöttgyűlés felé a fentiek tudomásul vételét.

2. Az Egyesület működése az alapszabálynak megfelelően történik. A közgyűlési és választmányi

határozatok végrehajtása és azokról a beszámolás megtörtént.

3. Az Ellenőrző Bizottság köszönetét fejezi ki az Egyesület támogatóinak, tagjainak, vezetőinek, továbbá azoknak, akik a 2016. évi gazdálkodás pozitív eredménnyel történt megvalósulásában részt vettek.

Külön kiemelten köszönet illeti meg nagylelkű támogatásáért dr. *Sándor József* tiszteleti tagot (Fémalk Zrt.) és a MOL Nyrt-t.

4. Az Egyesület jövőbeni működéséért érzett felelősségünk alapján felhívjuk a figyelmet a közös cselekvésre.

– Az ifjúság bevonására és megtartására hozott eddigi intézkedések nem hozták meg a kellő ered-

ményt. Ezért szükséges a felsőoktatási intézményekből kikerülő fiatalok nyomon követése és az egyesületi életbe való integrálása, a helyi szervezetek felé történő irányítása.

– Támogatjuk a Választmány 2017. május 3-i határozatának végrehajtását, az Egyesület szerkezeté-

nek és a működési feltételeknek a felülvizsgálatát, abban az Ellenőrző Bizottság is ajánlásokkal részt vesz.

Székesfehérvár, 2017. május 4.

Jó szerencsét!

Szombatfalvy Rudolf
az Ellenőrző Bizottság elnöke

Könyvismertetés

„Az acélváros végnapjai”

A Rendszerváltás Történetét Kutató Intézet és Archívum sajtótájékoztatóin (2017. április 19. Budapest és 2017. április 24. Miskolc) ismertették a fenti című könyvet (Antológiai Kiadó, Lakitelek, 2017), szerkesztette *Lóránt Károly* mérnök-közgazdász.

A rendszerváltás gazdaság- és iparpolitikájának az egyik, de talán a legelrettetőbb példája a Lenin Kohászati Művek sorsa, amely az ország egyik alapvető ipari bázisából húsz éves ide-oda hánykolódás után végül is teljes egészében felszámolásra került. E könyv ezt a folyamatot igyekszik bemutatni, úgy, hogy e tragikus sorsú gyár történetét beilleszti a magyar ipar, ezen belül a kohászat fejlődéstörténetébe, sőt igyekszik azt az eszmei-politikai hátteret is bemutatni, amely mellett ezek a folyamatok lejátszódtak. A könyv alapvetően a Lenin Kohászati Művek volt vezetőinek és vezető munkatársainak visszaemlékezéseire és dokumentumain alapul, de ezek kiegészítésre kerülnek a valamikori Országos Tervhivatal kohászatra vonatkozó anyagaival és e könyv szerkesztőjének a magyar gazdaságirányítással kapcsolatos tervhivatali tapasztalataival.

A valamikor a gyárban dolgozó és ma már idős mérnökök továbbra sem gondolják, hogy a szakma elveszett, és különös tekintettel a hazai járműgyártás felfutására és a kormány iparfejlesztési terveire, reménykednek, hogy a réginel ugyan kevesebb, de nemesebb formában az acélgyártás Diósgyőrben újra fog éledni.

E könyv tartalmának néhány sajátos vonása külön figyelmet érdemel, és a jelenben is tanulsággul szolgál. Ezek közül külön is kiemelhetők a következők:

Mindjárt a cím kettős értelmezést takar. Egyrészt utal arra az önálló, szinte várossá fejlődött, közel 20.000 főt foglalkoztató 250 éves szakmai múltú nagyipari állami vállalatra, amely értelmetlenül elpusztult. Amely a munkahelyeken kívül magas színvonalú ellátást biztosító hatalmas munkásokkolóniát épített és tartott fenn, ezen a kor polgári igényeinek megfelelő kulturális és egyéb társadalmi szolgáltatásait teremtette meg a dolgozóinak. Másrészt utal a cím a korábban legnagyobb létszámú vidéki város, Miskolc jelentős leépülésére is, amely az ipar, döntően a vas- és acélipar fejlődésének köszönheti dinamikus haladását, azt hogy az eltelt 200 év során, az ipari forradalmak eredményeként a kb. 4000 fős településből az 1980-as évekre 240 000 főre nőtt a település nappali népességének a száma. Ez mára 160 000 főre csökkent.

A könyv – miközben mementóként a hazánk egyetlen ötvözt- és nemesacélgyárának korszerű üzemeinek szomo-

rú sorsáról szól – elhelyezi azt a nemzetközi és magyar ipartörténet keretei között is. Bemutatja a szakma jelentősebb sajátosságát, idézi közvetlen művelőinek véleményét a történetekről. Például:

- megismertet néhány kohászati technológiai alapfogalommal;
- rávilágít a magyar iparfejlődés jelentősebb állomásaira;
- bemutatja egy nemzet fejlettsége és fajlagos acéligénye kapcsolatát.

A könyv az LKM példáján keresztül bemutatja az értelmetlen tervgazdálkodás szorításából menekülő reform-szocialisták küzdelmét, amely szerencsétlenségünkre a neoliberais gazdaságpolitika pusztításába, a nemzeti iparunk feleltelen elherdálásába torkollott. A tanulságok között említi, hogy egy versenyképességet biztosító kívánatos technokrácia nem tűri a politika és a pénzvilág túlterjeszkedését a reálgazdaság rovására. Ha ez bekövetkezik, úgy erre a műszaki értelmiség legjava szakmai és közéleti aktivitásának csökkenésével válaszol, vagy – ha teheti – eltávozik az országból.

A könyv érzékelteti, hogy milyen konkrét veszteség érte hazánkat a Diósgyőri Vasgyár, az LKM elpusztításával. Innen elégitették ki valamennyi hazai acélfelhasználó, feldolgozó üzemet a speciális minőségű hengerelt, kovácsolt termékekkel és nagy súlyú alakos öntvényekkel. A gyár ezenkívül valamennyi kontinensre, mintegy 60 országba exportált, közel 1200 fajta minőségi követelményt, szabványelőírást volt képes kielégíteni a legfejlettebb gépipari, bányászati igényeknek megfelelően. Ez a nagyüzem állította elő a legnagyobb hozzáadott értékű kohászati terméket a három hazai vasgyár közül.

A könyv tehát egy megbízható kordokumentum szerepét is betölti. Egyfajta „látélet” a hazai ipar jelentős hányada, benne az egyetlen Diósgyőri Vasgyár megsemmisítéséről. Emellett azonban igyekszik a könyv – maradva az orvosi hasonlatnál – megfelelő „diagnózissal” és „terápiával” is szolgálni. Más szóval, a történetek kritikus, pontos rögzítése mellett az elkövetett hibák, tévedések okaira, felelőseire, összetettségére is nagyobb részt rámutat, valamint a keletkezett versenyképességi elmaradásunk kívánatos, és ma is időszzerű, kezelésének lehetőségére is kitér.

A mellékletek közül – amelyek a könyv megállapításait hitelesítik – külön figyelmet érdemel a közvetlen kárvallott helyi szereplők sokszínű videó-interjújának kivonata, valamint az a 23 válogatott dokumentum, amely a hazai ipar, az LKM ügyében a legfelsőbb vezetésnek folyamatosan, nagyobb részt eredménytelenül íródott.

Bíró Zoltán főigazgató
(A Rendszerváltás Történetét Kutató Intézet és Archívum)

A 107. Küldöttgyűlés kitüntetettjei

Az OMBKE pártoló tagjainak kitüntetése

Az egyesületi munka támogatásának elismeréseképpen OMBKE EMLÉKÉREM kitüntetésben részesült:

Cseh Zoltán
ügyvezető igazgató
COLAS-ÉSZAKKŐ Kft.

Nagy Sándor
ügyvezető igazgató
INNOVÁCIÓ 2000 Kft.

Kroó Iván
ügyvezető igazgató
DUTRADE Zrt.

Megválasztott TISZTELETI TAGOK:

Dr. Sohajda József
okl. kohómérnök

1955-ben született, kohómérnöki oklevelét 1978-ban szerezte a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Kohómérnöki Karán. Ugyanitt gazdasági mérnöki oklevelet szerzett 1985-ben, doktori fokozatát 1986-ban. 1978-80 között az egyetem Öntészeti Tanszékén,

1980-tól a Csepel Művek Vasöntődjében dolgozott különféle műszaki és gazdasági vezetői beosztásokban. 2001-től az öntöde ügyvezető igazgatója, tulajdonosként az OMBKE-t támogató pártoló tag.

42 éve OMBKE-tag. Alapító titkára a Csepeli Vasöntészeti Szakcsoportnak. 1985-től jelenleg is folyamatosan az Öntészeti Szakosztály vezetőségi tagja. 2000-től 2006-ig két cikluson keresztül szakosztály elnök, az OMBKE alelnöke. Két cikluson keresztül a Magyar Öntészeti Szövetség elnöke volt.

Számos előadás, szakcikk szerzője hazai és külföldi konferencián, valamint szakfolyóiratban. Az Egyesületért, az öntész szakmáért kiálló, azért folyamatosan dolgozó, az Egyesületet cégen keresztül rendszeresen jelentős anyagiakkal támogató, az öntész szakmában, a szakosztályban és egyesületi szinten is sokak által elismert tag.

Egyesületi kitüntetései: Sóltz Vilmos-émlékérem 1991, Kerpely Antal-émlékérem 2002, Szent Borbála-érem 2006, z. Zorkóczy Samu-émlékérem 2012.

Kiss Csaba András
okl. bányamérnök

1948-ban született Budapesten. 1971-ben szerezte bányamérnöki oklevelét a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen. Végzés után a tatabányai Szénbányák XV/C és XII/A aknáinál, majd 1974 és 1981 között a Szénbányászati Tröszt-nél a Termelési Osztály előadója. 1982-1995 között az Oroszlányi Szénbányák Vállalat kereskedelmi osztályvezetője. 1995-től saját vállalkozását vezeti.

Az OMBKE-nek 1971 óta tagja. Az OMBKE Oroszlányi Szervezeténél tevékenykedik, 1994-1997 között az OMBKE Ellenőrző Bizottságának elnöke. 1997-2000 között az OMBKE főtitkára.

A bányász hagyományok ápolásának elkötelezettje. Országszerte több száz szakestély szervezője, a Vocem Preco könyvek írója.

Egyesületi kitüntetései: Szent Borbála-érem 1996, z. Zorkóczy Samu-émlékérem 2006, Sóltz Vilmos-émlékérem (40) 2011.

Csaszlava Jenő
okl. bányamérnök

1947-ben született. A Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen bányamérnök és bányai gazdasági mérnök szakon végzett. A Tatabányai Szénbányák Vállalatnál kezdett dolgozni. 1979-ben a Nagygyházi Bányüzembe került.

1984-től a személyzeti osztályon a vállalat személyügyi és oktatási munkáját irányította. 1994-től a Tatabányai Energetikai Kft. Humánpolitikai Osztály vezetője. 2004-től a Tatabánya Erőmű Kft., 2008-tól az MVM GTER Zrt. dolgozója volt.

46 éve OMBKE-tag. 1975-től a Bányászati Szakosztály Tatabányai Helyi Szervezetének vezetőségi tagja. 1985-től három cikluson át titkára. 1997-től négy cikluson át az OMBKE választmányi tagjaként a Tatabányai és Dorogi Helyi Szervezeteket képviselte. 2010-2014 között az Érembizottság vezetője. 2015-től a Tatabányai Bányász Hagyományokért Alapítvány kuratóriumának elnöke.

Egyesületi kitüntetései: Szt. Borbála-érem 1994, Sóltz Vilmos-emlékérem 1996, Egyesületi Emlékplakett 2001, z. Zorkóczy Samu-emlékérem 2010, Sóltz Vilmos-emlékérem (40) 2011.

PÉCH ANTAL-EMLÉKÉREM kitüntetésben részesült:

Bencsik János

országgyűlési képviselő

1965-ben született Szarvason. Az általános iskolát Békésszentandrás, a gimnáziumot Szarvason végezte. Budapesten okleveles hitoktató diplomát kapott. 1996-ban az ELTE Szociológiai Intézetben, Budapesten terület- és településfejlesztő szociológus, majd a DATE

Szarvasi Főiskolai Karon településüzemeltető mérnök oklevelet szerzett.

2006-tól országgyűlési képviselő. 2011-ben irányításával készült el a Nemzeti Energiastratégia.

Mint tatabányai polgármester támogatta a Bányász-Kohász-Erdész Találkozó szervezését. 2006-ban Polgármesteri Ezüstitánc Díjban részesült. Ugyanebben az esztendőben a város bányamérnökei szakestély keretében „alias Zarándok” néven firmává avatták, s ezzel zárt közösségükbe fogadták. Elkötelezett személyes támogatója a bányász hagyományok megőrzésének.

MIKOVINY SÁMUEL-EMLÉKÉREM kitüntetésben részesült:

Bács Péter

okl. bányamérnök

1948-ban született. Bányamérnöki oklevelét a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen szerezte 1971-ben. Szakmai munkáját Oroszlányban kezdte, majd Veszprémben folytatta.

Az Egyesületnek 1971 óta tagja. 1971-ben a tatabányai csoport titkára lett, 1983-2000 között a Veszprémi Helyi Szervezet titkára, 2000-től

elnöke. Egyesületi munkájának kiemelkedő érdeme a hagyományápolás. Több neves szakestély elnöke volt. Jelentős szerepe van a nyugat-európai bányász egyesületekkel történő kapcsolatfelvételben is. 2005-ben a balatonfüredi Knappentag szervezésében jelentős szerepet vállalt.

Bársony László

okl. bányamérnök

1948-ban született. 1975-ben végzett a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen bányamérnökként.

1978-tól mérnök-tanárként a tatabányai Péch Antal Bányai Akadémia Akadémiai Technikumban tanított bányaművelést. Később a Modern Üzleti Tudományok Főiskolája Alapítvány kuratóriumának titkáráként tevékenyen részt vett a helyi felsőoktatási intézmények működtetésében. 1994 és 2002 között Tatabánya alpolgármestere volt.

1972-től tagja az OMBKE-nek, 2007-től elnöke a Tatabányai Helyi Szervezetnek. Aktív szervezője és résztvevője a Tatabányához kötődő eseményeknek és a bányászok szakestélyeinek. Főszervezője a BKE Találkozóknak. 2007-től a helyi szervezet elnöke. Szervező munkájának köszönhetően a város lakóival, az ifjúsággal sikerült megismertetni a tatabányai bányászat történetét, a bányász hagyományokat. Vezető szerepe volt a „Jó szerencsét!” emlékvé kezdeményezésében, megrendezésében.

Munkáját 2015-ben Tatabánya város Ezüst Turul díjjal ismerte el. Egyesületi kitüntetései: z. Zorkóczy Samu-emlékérem 2001, Sóltz Vilmos-emlékérem (40) 2012.

Nadežda Babiaková

Selmecebánya polgármestere

Támogatása elősegítette, hogy tagjaink évek óta sikeresen rendezik meg Selmecebányán a selmeci hagyományokat ápoló rendezvényeket.

KERPELY ANTAL-EMLÉKÉREM kitüntetésben részesült:

Huszics Zoltán

okl. kohómérnök

1955-ben született. 1977-ben Dunaújvárosban üzemmérnöki oklevelet szerzett, amelyet 1987-ben Miskolcon okleveles mérnök képesítéssel egészített ki. 1977-től Várpalotán dolgozik (Inotai Alumíniumkohó, jelenleg INOTAL) különböző vezető beosztásokban.

1976-tól az OMBKE tagja. 1978-tól az OMBKE

Fémkohászati Szakosztály Inotai Szervezet tagja, később vezetőségi tagja, jelenleg titkára. Folyamatosan részt vesz a csoport rendezvényeinek szervezésében, lebonyolításában. Egyik szerzője az „Inota 50 éves” könyvnek.

Egyesületi kitüntetése: Soltz Vilmos-émlékérem (40) 2016.

Berecz Tamás

okl. kohómérnök, gépészmérnök, mérnökinformatikus
1982-ben született. Tanulmányait a Dunaújvárosi Főiskolán és a Miskolci Egyetemen végezte. A hagyományörző diákság aktív tagja volt.

2005-ben tanulmányait elvégezve a Dunaferr Zrt., később 2007-től a Csepel Metall Vasöntöde dolgozója.

2007-től az Öntészeti Szakosztály Csepeli Helyi Szervezet tagja, 2010-től a titkára is. A rendezvények aktív résztvevője és szervezője. Közösségi munkáját szakmai előadásokkal egészíti ki.

ZSIGMONDY VILMOS-EMLÉKÉREM kitüntetésben részesült:

Dr. Fancsik Tamás

okl. geofizikus mérnök

Felsőfokú tanulmányait a Miskolci Egyetemen végezte, ahol 1992-ben geofizikus mérnök oklevelet szerzett. A műszaki tudományok kandidátusa 1998 óta.

A Magyar Geofizikusok Egyesületének ex elnöke, az MTA X. osztályának tanácskozási jogú tagja, a Miskolci

Egyetem címzetes egyetemi tanára, a Szegedi Tudományegyetem címzetes egyetemi docense. A Magyar Földtani és Geofizikai Intézet igazgatója.

Szakál Tamás

okl. olajmérnök

1972-ben született, 1996-ban a Miskolci Egyetemen szerzett olajmérnöki oklevelet.

1996-tól dolgozik a MOL vállalatcsoportnál. Eddigi pályafutása alatt mindvégig a kutatás és termelés területén dolgozott: 2000-2005 között mint művelési szakértő, 2007-től az Operatív Tároló Felügyelet

vezetőjeként, 2009-től pedig a Tároló Felügyelet és Készlet Menedzsment vezetője volt. 2011 januárjában nevezték ki a MOL csoporthoz tartozó Geoinform Kft. ügyvezető igazgatójának. MOL Magyarország Upstream ügyvezető igazgató.

2014 óta a Magyar Bányászati Szövetség elnöke. Az OMBKE-nek 2013 óta tagja.

Tóth János

okl. gépészmérnök

1948-ban született. A pécsi Felsőfokú Vegyipari Gépészeti Technikumban 1969-ben államvizsgázott. A Dunántúli Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalat gellénházi üzemében, műszaki fejlesztési szaktechnikusként helyezkedett el. 1975-ben üzemmérnöki oklevelet szerzett.

1982-84 között levelező tagozaton, a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán, vegyipari gépész szakon, gépészmérnöki oklevelet szerzett.

1975-től a Magyar Olajipari Múzeum tudományos munkatársa, 1985 októberétől a múzeum igazgatója. Több közös kiállítást, rendezvényt szervezett társintézményekkel, itthon és külföldön.

1976 óta OMBKE-tag. 20 éve sikerrel vezeti az OMBKE Történeti Bizottságát. Egyesületi kitüntetései: Soltz Vilmos-émlékérem (40) 2016.

Z. ZORKÓCZY SAMU-EMLÉKÉREM kitüntetésben részesült:

Dani Bálint

okl. anyagmérnök

1981-ben született. A dunaújvárosi Bánki Donát Gimnáziumban végzett minőségbiztosító technikusként, 2006-ban a Dunaújvárosi Főiskolán anyagmérnöki oklevelet szerzett, 2006-tól az ISD DUNAFERR Zrt. dolgozója.

2006-2008 között a nagyolvasztó üzemmérnöke. 2009-2012 között a Pannon Egyetem környezetmérnök szakos hallgatója volt. Jelenleg környezetvédelmi főmunkatárs az ISD DUNAFERR Zrt.-ben.

2001 óta OMBKE-tag. Már főiskolásként szerepet vállalt a diákhagyományok ápolásában, éveken keresztül a Főiskolai Diákegylet titkára volt. A Vaskohászati Szakosztály Dunaújvárosi Helyi Szervezetében már főiskolás hallgatóként aktív szerepet vállalt. 2014 óta a helyi szervezet titkára. Kiemelkedő munkát végez az egyesületi utánpótlás nevelésében.

Egyesületi kitüntetései: Oklevél 2005, Kerpely Antal-émlékérem 2009.

**DELIUS TRAUGOTT CRISTOPH-
EMLÉKÉREM kitüntetésben részesült:**

Dr. Szűcs Péter

okl. bányamérnök

1964-ben született. Mérnöki oklevélét a Miskolci Egyetemen szerezte. Tudományos fokozatait (dr. univ., PhD, MTA doktora) az alkalmazott geofizikai, földtani és hidrogeológiai szakterületen végzett kiemelkedő kutatási eredményei alapján nyerte el.

Egyetemi tanulmányai befejezése óta (kivéve: 1995-1998, MTA BKK) a Miskolci Egyetem alkalmazottja, jelenleg a Környezetgazdálkodási Intézet Hidrogeológiai – Mérnökgeológiai Intézeti Tanszék vezetője, a Műszaki Földtudományi Kar dékánja. Habilitált egyetemi tanár, aki a Széchenyi Professzori Ösztöndíjat és a Bolyai János Kutatási Ösztöndíjat (az utóbbit kétszer is) elnyerte. Eddigi pályájából mintegy 3 évet tesz ki a külföldön ösztöndíjasként és tanulmányúton eltöltött időszak, amelynek értékes tapasztalatait oktatói munkájába is integrálta. Több tanszéki tárgy gondozója, előadója, a kari doktori iskola törzstagja, a Habilitációs Bizottság elnöke. Témavezetője fontos OTKA és kiemelt kari szintű TÁMOP projekteknek. Számos szakmai szervezet munkájában vesz, illetve vett részt. Publikációinak száma meghaladja a 400-at.

Az Egyesületben, az Egyetemi Osztályban hosszú évek óta végzett munkájával, kari vezetőként pedig az Egyetemi Osztály, a kar hallgatóságának mindenkori készséges támogatója.

**WAHLNER ALADÁR-EMLÉKÉREM
kitüntetésben részesült:**

Törő György

okl. bányamérnök

1960-ban született Miskolcon. Bányamérnöki diplomáját a Miskolci Nehézipari Egyetemen szerezte 1985-ben. A végzést követően a Borsodi Szénbányák Vállalat Miskolci Bányauzemében, Lyukóbányán szerzett termelési tapasztalatot. 1989-től 1992-ig bányászati vállalkozásokat vezet. Később a Putnok Bánya Kft. kereskedelmi igazgatójaként a szénosztályozás és értékesítési irányítója. 2000-től a Dub-Org Kft. ügyvezetője. Több kavicsbánya műszaki vezetője.

36 éve OMBKE-tag. A Borsodi Helyi Szervezet titkáraként, majd elnökeként évek óta szervezője az egyesületi rendezvényeknek.

Egyesületi kitüntetései: Oklevél 2000, z. Zorkóczy Samu-émlékérem 2005.

Jäger László

okl. bányamérnök

1939-ben született. Jelentős munkát végzett a „Máza-Vár-alja Dél” kutatási területen a mecseki szénbányászat újraélesztése érdekében létesíthető mélyművelésű szénbánya különböző változatainak tervezésével.

1968 óta az OMBKE Mecseki Helyi Szervezet aktív tagja. 2008-ban kapott 40 éves tagságért Sóltz Vilmos-émlékérmeket. A komlói bányász hagyományörző rendezvényeken részt vesz, és segít azok megrendezésében.

Hatalmas kutatómunkát végzett a komlói kőszénbányászat történetének felkutatásában. Ebben a témában folytatásban négy cikke jelent meg a BKL Bányászatban.

**OMBKE EMLÉKÉREM (PLAKETT)
kitüntetésben részesült:**

Csonka László

okl. kohómérnök

1991-ben végzett a Miskolci Egyetem Kohómérnöki Karán. Szakmai munkáját a németországi WMF AG-nál kezdte. Elvégezte a GFQ Akadémia minőségbiztosítási megbízott képzéssorozatát Németországban. Hazatérve minőségbiztosítási területen helyezkedett el tanácsadó-oktató cégeknél. 2008-ban Lean Management szakértői vizsgát tett, jelenleg a BERTING Vezetési Tanácsadó Iroda ügyvezetője, ahol elsősorban autóiipari beszállítók részére végeznek minőségirányítási és lean területen oktató és tanácsadó tevékenységet.

2010-ben választották az OMBKE Fémkohászati Szakosztály Budapesti Helyi Szervezetének titkárává, majd elnöke lett az OMBKE Fémkohászati Szakosztály Lean Szakcsoportjának. Vezetésével folyamatos szakmai tapasztalatszerzést szerveznek, melynek során 2016-ban 15 gyárlátogatást bonyolítottak le, ahol több mint 400-an vettek részt.

Domonkos Balázs

okl. kohómérnök

1991-ben született. A Műszaki Anyagtudományi Kar válné elnökeként 2012-2013 tanévben nagy lelkesedéssel vezette a végzős évfolyamot. A tisztújítás alkalmával hallgatói ösztönzővé jelölték. Az elmúlt évek során számos alkalommal bizonyította rátermettségét a hallgatói közösségek irányítására, vezetésére. Meg-

bízható és alapos szervező munkája, szakmaszeretete és a hagyományápolásban kifejtett tevékenysége a többi diák számára példaértékű lehet. BSc tanulmányait befejezve az iparban helyezkedett el, ahol hamar elfogadtatta magát, és a szakmában is megállja a helyét. Az elmúlt időszakban az Alma Matertől távolról is hatékonyan és lelkesen szervezte az Egyetemi Osztály hallgatói ügyeit, rendezvényeit. Fiatalkora ellenére eddigi munkájával messzemenően kiérdemelte az OMBKE Emlékérem kitüntetésre való felterjesztést.

Grünwald Mátyás

okl. bányamérnök

1945-ben született. Az OMBKE-nek 1973-tól egy megszakítással tagja. A Mecseki Szervezet komlói tagcsoportjának vezető személyisége, a komlói egyesületi tagok szakmai és hagyományörző eseményeinek fő szervezője. Évek óta az egyesület tagjainak szervezi a több

napos szakmai országos és esetenként külföldi kirándulásait, ezen kirándulásokhoz támogatókat nyer meg.

Hubáczek Sándor

okl. gépészmérnök

1940-ben született. Első munkahelye 1963-ban a Dorogi Szénbányák Bányagépgyártó és Javító Üzeme, aminek 1983-1990 között (Dorogi Bányagépgyár néven) főmérnöke lett. 1990-től a Dorogi Brikettgyár üzemfenntartási főmérnöke 2000. évi nyugdíjaztatásáig.

Az OMBKE-nek 1985 óta tagja. A hagyományörző munkák során mindig számítani lehet segítségére, szakmai előadásokat tart, aktív szervezője a nemzetközi kapcsolatoknak. A Dorogi Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat vezetője 2002-től.

Kápláné Juhász Márta

okl. kohómérnök

1946-ban született. 1969-ben öntőipari üzemmérnök (NME KFFK Budapestre kihelyezett esti tagozat), 1973-ban okleveles metallurgus kohómérnök (NME, levelező), 1984-ben okl. hőkezelő szakmérnök diplomát szerzett. 10 évet öntészeti és olvasztás-, gyártás- és gyárt-

mányfejlesztésben dolgozott, anyagvizsgálatokat végzett, a CSM Fémműben 17 évig kutatással és gyártmányfejlesztéssel foglalkozott új termékek (különleges ötvözetek, mágneses anyagok, csontpótló ötvözetek,

pénzérme alapanyag) kidolgozásával. A MNB-ban 16 éven át a pénzgyártás szakmai és pénzügyi ellenőrzésével foglalkozott, érme- és bankjegyszakértőként dolgozott, ez kiegészült a Magyar Nemzeti Múzeum érméinek eseti vizsgálatával.

Az egyesület öntészet-történeti szakcsoportjának tagja. 1968-tól az Öntődei Múzeum munkáját tagként segítette, segíti. A BKL szerkesztőbizottságának sok éven át háttér munkával nyújtott segítséget. A két egyesületi történeti bizottság munkáját tagként segítette.

Orovecz László

okl. gázipari mérnök

1973-ban született. 2013 óta az OMBKE Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztály Budapesti Helyi Szervezet aktív tagja.

Pacsai Imre

bányatechnikus

1948-ban született. 1986-tól OMBKE-tag, a Tatabányai Helyi Szervezetben azóta aktívan tevékenykedik. A rendezvényeken nem csak résztvevőként, hanem aktív közreműködőként, szervezőként is számíthatunk rá. Ötleteivel, javaslataival gyakran támogatja a szervezet munkáját. A szakestélyek állandó szervezője, segítője. Országos, ill. nemzetközi rendezvényeken gyakran képviseli egyesületünket, feladatokat vállal. Támogatja a bányász hagyományápolást, a bányászatban foglalkoztatottak szakmai összetartozásának és összefogásának erősítését. Az OMBKE-ben végzett munkáját 2013-ban egyesületi oklevél adományozásával ismerték el.

Sáfár Lászlóné

alakítástechnológus kohász

üzemmérnök

Nehézipari Műszaki Egyetemen végzett kohásként mint alakítástechnológus üzemmérnök. 1970-től a DUNAFERR Technológiai Főosztályán technológus, majd 2006-ig, nyugdíjazásáig a Kereskedelmi Igazgatóság marketing főmunkatárs.

1969 óta diákként tagja az OMBKE-nek. Aktívan részt vett az OMBKE dunaiújvárosi szervezetének munkájában, a selmeci hagyományok éltetésében, majd a Vaskohászati Szakosztály Budapesti Helyi Szervezet életében.

Varga Sándorné
mérlegképes könyvelő
1952-ben született Buda-
pesten. Közgazdasági Szakkö-
zépiskolában érettségizett, majd
mérlegképes könyvelői végzett-
séget szerzett. 1998-tól a
MTESZ alkalmazottja, 2005 óta
az OMBKE gazdasági titkára.
Számviteli, pénzügyi, tagnyil-
vántartási feladatain túl, szíve-
sen vesz részt a rendezvényekkel kapcsolatos szerve-
zési munkákban is.

2007-től OMBKE-tag a Bányászati Szakosztály
Budapesti Szervezetében.

Weisz Tibor
okl. bányamérnök
1953-ban született. Az
OMBKE-nek 1974 óta tagja. A
bányász hagyományok ápolásá-
nak és a selmeczi hagyományok
elkötelezett híve. A helyi szerve-
zet által rendezett szakestélyek
állandó szervezője, elnöke. Az
egyik alapító tagja a 2007-ben
alakult Tatabányai Bányász

Hagyományokért Alapítványnak. Munkájával és tekin-
télyével jelentősen erősíti és segíti a bányászatban fog-
lalkoztatottak szakmai összetartozását és összefogását.

Szakmai tevékenységét 1998-ban Szent Borbála-
emlékéremmel, hagyományápoló tevékenységét 2004-
ben egyesületi oklevéllel ismerték el.

EGYESÜLETI OKLEVÉL kitüntetésben részesült:

Kovács László okl. bányamérnök, Bányászati Szakosztály

Pintér Mária külker ügyintéző, Bányászati Szakosztály

Benyeczkó Ilona tanár, Bányászati Szakosztály

Kuti János okl. gépészmérnök, Vaskohászati Szakosztály

Tóth Norbert okl. kohómérnök, Öntészeti Szakosztály

Orosz Anna hallgató, Egyetemi Osztály

Szabó Gyula Ákos hallgató, Egyetemi Osztály

Karászi Árpád hallgató, Egyetemi Osztály

Tanács Bence Gábor hallgató, Egyetemi Osztály

Kovács László

Pintér Mária

Benyeczkó Ilona

Tóth Norbert

Orosz Anna

Szabó Gyula Ákos

Karászi Árpád

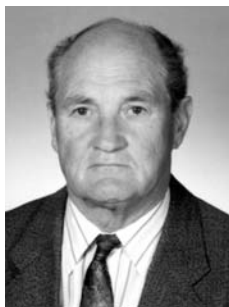

Tanács Bence Gábor

70 éves egyesületi tagságért SÓLTZ VILMOS-EMLEKÉREM kitüntetésben részesült:

Öntészeti Szakosztály

Bánky Gyula okl. kohómérnök

Bánky Gyula

60 éves egyesületi tagságért SÓLTZ VILMOS-EMLEKJELVÉNY kitüntetésben részesült:

Bányászati Szakosztály

Dr. Meskó László okl. bányamérnök
Konyecsni Kázmér okl. bányamérnök
Pazsák János okl. bányamérnök
Pusztafalvi Gábor okl. bányamérnök
Schmidt József okl. bányamérnök

Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztály

Dr. Németh Ede okl. olajmérnök

Vaskohászati Szakosztály

Dr. Temesi Sándor okl. kohómérnök
Raabe Imre okl. kohómérnök

Fémkohászati Szakosztály

Dr. Ádám János okl. vegyész mérnök
Cserhádi József okl. bányamérnök
Mucs Béla okl. bányamérnök
Laár Tiborné dr. Endrődi Mária okl. kohómérnök

Öntészeti Szakosztály

Baráz András okl. kohómérnök

Egyetemi Osztály

Dr. Farkas Ottó okl. kohómérnök

Dr. Meskó László

Konyecsni Kázmér

Pazsák János

Pusztafalvi Gábor

Schmidt József

Dr. Németh Ede

Dr. Temesi Sándor

Raabe Imre

Dr. Ádám János

Cserhádi József

Mucs Béla

*Laár Tiborné
dr. Endrődi Mária*

Baráz András

Dr. Farkas Ottó

50 éves egyesületi tagságért SÓLTZ VILMOS-EMLÉKJELVÉNY kitüntetésben részesült:

Bányászati Szakosztály

Bakó Tibor bányatechnikus
Báncs Miklós okl. bányamérnök
Bencze Károly okl. bányamérnök
Dr. Fodor Béla okl. bányageológus mérnök
Forgács László okl. gépészmérnök
Hársy István okl. gépészmérnök
Huszár Józsefné okl. bányageológus mérnök
Jáger József okl. bányagépész mérnök
Kertész Zoltán bányatechnikus
Visnyovszky Roland általános mérnök

Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztály

Borkó Rezső okl. gépészmérnök
Falk Miklós okl. olajmérnök
Hetyéssy István okl. olajmérnök
Kovács János okl. olajmérnök
Miklós Tibor okl. olajmérnök
Török Attila okl. olajmérnök

Vaskohászati Szakosztály

Solymár András okl. kohómérnök
Wenzel Péter okl. üzem mérnök

Fémkohászati Szakosztály

Gál János okl. kohómérnök
Dr. Nagy Géza okl. kohómérnök
Dr. Leitner László okl. kohómérnök
Puza Ferenc okl. kohómérnök
Radó András okl. kohómérnök

Öntészeti Szakosztály

Dr. Dudás Gyula okl. kohómérnök
Mikus Károlyné okl. kohómérnök
Sipos István okl. kohómérnök

Egyetemi Osztály

Hegymegi Kiss György okl. kohómérnök
Dr. Tóth Levente okl. kohómérnök
Woperáné dr. Serédi Ágnes okl. kohómérnök

Bakó Tibor

Báncs Miklós

Bencze Károly

Dr. Fodor Béla

Forgács László

Hársy István

Huszár Józsefné

Jáger József

Kertész Zoltán

Visnyovszky Roland

Borkó Rezső

Falk Miklós

Hetyéssy István

Kovács János

Miklós Tibor

Solymár András

Wenzel Péter

Gál János

Dr. Nagy Géza

Dr. Leitner László

Puza Ferenc

Radó András

Dr. Dudás Gyula

Mikus Károlyné

Sipos István

Hegyemi Kiss György

Dr. Tóth Levente

Woperáné dr. Serédi Ágnes

40 éves egyesületi tagságért SÓLTZ VILMOS-EMLÉKÉREM kitüntetésben részesült:

Bányászati Szakosztály

Baranyai Péter okl. gépészmérnök
Benkovics István okl. bányamérnök
Bíró Béláné bányaiipari technikus
Bittmann Ottó híradásipari technikus
Bőr Ferenc okl. bányaművelő mérnök
Csermák Hugó okl. bányagazdasági üzem mérnök
Csics Gyula tanár
Dezső Imre okl. gépészmérnök
Dr. Gráf Kálmán okl. tervezési mérnök
Dr. Mezei Lászlóné okl. közgazdász
Drexler János okl. bányagépész üzem mérnök
Fecskés Zoltán okl. bányamérnök
Kappel Róbert okl. bányamérnök, okl. építőgépész mérnök
Károly Ferenc okl. bányamérnök
Kárpáty Erika okl. bányamérnök
Kiss Péter okl. bányamérnök
Nádvári Zoltán bányagépész technikus
Salzinger György okl. bányamérnök
Szirányi Zoltán okl. földmérő mérnök
Tajti Tibor okl. gépészmérnök
Virág István okl. bányamérnök

Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztály

Tánczos Gyula okl. vegyipari mérnök
Lovonyák Károly okl. olajmérnök

Vaskohászati Szakosztály

Győri Mária okl. kohómérnök
Tar Gyula József okl. kohómérnök
Véghné Fluor Erzsébet okl. üzem mérnök

Fémkohászati Szakosztály

Dratsay Géza okl. kohómérnök
Fadgyas Lóránt gépipari technikus
Kiss Imréné okl. üzem mérnök
Kőszegi Ferenc fémipari technikus
Németh Gyula okl. kohómérnök
Rábaköziné Kozáry Mária okl. vegyipari mérnök
Szűcs Zoltán okl. kohómérnök

Öntészeti Szakosztály

Dr. Sohajda József okl. kohómérnök

Egyetemi Osztály

Dr. Szarka Gyula okl. kohómérnök

Baranyai Péter

Benkovics István

Bíró Béláné

Bőr Ferenc

Csermák Hugó

Csics Gyula

Dezső Imre

Dr. Gráf Kálmán

Dr. Mezei Lászlóné

Drexler János

Fecskés Zoltán

Kappel Róbert

Károly Ferenc

Kárpáty Erika

Kiss Péter

Nádvári Zoltán

Salzinger György

Szirányi Zoltán

Tajti Tibor

Virág István

Tánczos Gyula

Győri Mária

Tar Gyula József

Véghné Fluor Erzsébet

Dratsay Géza

Fadgyas Lóránt

Kiss Imréné Dr.

Kőszegi Ferenc

Németh Gyula

*Rábaköziné Kozáry
Mária*

Szűcs Zoltán

Dr. Sohajda József

Dr. Szarka Gyula